

ZPRÁVY NÁRODNÍHO VÝBORU

V Sušici dne 7. května 1945 - Vydáno v 17 hod. - Číslo 1.

Victorious American soldier welcome in Sušice. Vítězný americký voják, buď vítán v Sušici.

Cesta k součinnosti

Když se přiblížila všem očekávaná chvíle, aby bylo možno uskutečnit plány pro postavení prvé vojenské jednotky, která ve městě ve vhodném okamžiku zasáhne, než bude možno mobilizovat další jednotky, navázaly tvořící se národní výbory úzké spojení s vojáky (mjr. Zdenko Kruch) a se Spolkem vysloužilých vojnů v Sušici, který sám nabídl dáti pro prvý okamžik k dispozici jednotku v síle 150 mužů. Nastala pak největší starost, kde a jak se zmocnit zbraní. Německé jednotky zatím obsazovaly Šumavu a zaujímaly obranná postavení proti americké armádě...

CESTA K VÍTĚZSTVÍ

Bez odhodlání, statečnosti, hrdinství, taktiky nebyla by radost, úleva a svoboda. A koho jiného se na celý vývin událostí zeptat než přímého aktéra, Antonína Pinkase, bez kterého by se to všechno možná odehrálo úplně jinak! Co předcházelo této velké chvíli?

5. květen 1945 nachází naše vojáky připraveny, ale neozbrojeny. Denně jsme očekávali naše heslo z anglického rozhlasu, které nám oznámí shození zbraní letadly. Avšak ani tato nepříznivá okolnost nebyla s to zvklati odhodlání a kaliti radost našich vojáků nad tím, že konečně přišla chvíle odplaty. Však si ke zbraním pomůžeme. Němci jich mají dost a jsme pevně odhodláni, vyzkoušet jejich účinek na nich samotných. Když se v poledních hodinách ozvalo z přijímačů volání pražského rozhlasu o pomoc, byl to signál i pro nás, kteří jsme se na tento okamžik připravovali. Jako na povel spěchali jsme do budovy radnice.

Po krátké poradě bylo rozhodnuto. Odebrali jsme se do hotelu Svatozor, kde bylo místní německé velitelství, a překvapenému veliteli, německému hejtmanovi, oznámil předseda revolučního ONV Jirout, že přejímáme vládu věcí svých do českých rukou. Na dotaz hejtmanův, kdo nás k tomu

zplnomocnil, dostalo se mu krátké a jasné odpovědi: „President Beneš a košická vláda.“ Po kratším uvažování odchází německý velitel k telefonu a brzy se vrací, jelikož spojení s jeho světem už neexistovalo – kapituloval.

Jaký byl zájem mužů nastoupit k praporu Národní stráže?

Když jsme se vraceli na radnici, shromážděné davy provolávaly slávu republice. Ještě nedozněla poslední slova výzvy, aby se muži přihlásili k praporu „Národní stráž“, nedozněla poslední taktý státní hymny a již nastupovali první příslušníci Spolku vysloužilých vojnů i dobrovolníci k presentaci a důstojníci se začali ujímat svých předem stanovených funkcí. Okamžitě byly vyslány silné stráže k zajištění pošty, nádraží a skladů s vojenským materiálem. K večeru odjela čtyřčlenná hlídka navázati spojení s postupující americkou armádou. Po překonání mnohých nebezpečí prošla hlídka frontou a spojení navázala. Večer byly ukořistěny první zbraně Němců, ale jen několik pušek a neúplný kulomet.

A pojd' me již k samotnému 6. květnu, bylo to „hladké přistání“?

Vůbec ne, i když to začalo slibně. V raních hodinách 6. května bylo provedeno pod osobním dohledem mjra. Krucha odzbrojení německé posádky v hotelu Svatozor a v reálném gymnasiu. Krátce nato byl osvobozen transport ruských zajatců vedený esesmany Luhem na Dlouhou Ves. Pak ale nastaly pro Sušici chvíle kritické. Na nádraží přijel transport Schutzpolizei, jenž se spojil s transportem esesmanů u Chmelné. Celkový počet mužů byl asi 500, vyzbrojení byli lehkými pancéřovými vozy a děly. Velitel transportu se na nádraží dozvěděl o odzbrojení německé posádky. Vydal telefonické ultimatum. Během půl hodiny jsme měli vydat německou posádku se zbraněmi. Po krátké poradě s předsedou ONV a mjra. Kruchem jsme ultimatu nevyhověli, protože v té době k nám už došla zpráva, že Američané jsou u Petrovic a mohou do Sušice brzo dorazit. Bohužel, předpoklad se neukázal správným. Německý velitel několikrát a stále ostřeji urgoval ultimatum s hrozbou s protipatřeními a tresty, když nepochodil, Němci nastoupili k pochodu na Sušici. Co teď? Američané jsou stále u Petrovic. Jak bránit město proti takové přesile? Zde je každá rada drahá a čas letí. Rozhodnuto: mjr. Kruch jede k Američanům, vylíčí kritickou situaci a požádá je o urychlení přesunu. Předseda ONV Jirout a já pod záštitou několika amerických zajatců, kterým jsou zapůjčeny zbraně jdeme Němcům vstříc, pokusíme se je zdržet, budeme vyjednávat. Čelo německého průvodu se blíží k továrně Solo. Situace je beznadějná. Má se oznámiti obecnost, kterého je plně náměstí a očekává příchod Američanů, že do města místo toho vchází trans-

port zuřících esesmanů, rozhodnutých osvobodit německou posádku a ztrestat způsobem sobě vlastním vinné i nevinné? Zbývá jediná možnost. Oklamat je a překvapit. Jako na zavalanou přijíždí na kole obchodník Matějka s červenou páskou „Národní stráž“. Dostává rozkaz: „Jedte transportu vstříc a hlaste německému majorovi, že americké tanky jsou v Sušici na náměstí a že velitel tanků nařídil, aby transport pochodoval kolem elektrárny na nábreží. Tam je zavedete a tam si pro ně Američané přijdou!“ Další minuty jsou nekonečné. Podaří se lest? A skutečně! Němci vedeni Matějkou zahýbají k elektrárně na nábreží. Ale co bude, až Američané dlouho nepřijedou? Velitel německého transportu tuto otázku vyřeší sám. Němci rychle nastupují na pochod směrem z města kolem nemocnice na Chmelnou! Kdo slyšel hrozby německého majora a viděl vztekly

pohledy esesáků, umí si představit, co by se stalo, až by Němci spatřili náměstí plné nadšeného davu, čl. a spojeneckými prapory, který „jen“ očekává příjezd Američanů. V téže chvíli se vrací mjr. Kruch z Petrovic. Američané mají v Petrovicích delší přestávku a rozkaz k dalšímu postupu nemají, a není ani jisto, přijedou-li vůbec. Provázení anglickým seržantem jedeme za německým transportem, aby za městem zastavil a složil zbraně. Výzvu major odmítl, transport pochodoval dál a chceme-li zbraně, budou o ně bojovat. S nepořízenou, ale spokojeni, vraceli jsme se do města.

A ty poslední – dlouho očekávané chvíle?

V poledních hodinách jsme znovu zkontaktovali amerického velitele předvoje, podali jsme mu zprávu o situaci ve městě, a pak se konečně dali Američané na postup, po 14. hodině se řítí první tanky 4. pancéřové divise plnou rychlostí do města. Jásot a nadšení davů lemující voškovskou silnici a náměstí nezná mezí a nemá konce! Jsme skutečně opět svobodni! (ŠKPT. DĚL. Antonín Pinkas – Sušicko za okupace 1939–1945)

Doslov

Němci svému osudu neušli. S majorem setkali jsme se později při obsazování Kašperských Hor, an pochodoval v hloučku zajatců s ovázanou hlavou. Zůstanou jen hořké a strašné vzpomínky na kruté epizody čs. republiky a její armády, utrpení, tyranie, persekuce, koncentrační tábory, systematické vyhlazování českého národa a drancování všeho, co jen mohlo oslabiti životaschopnost a svěbytnost českého národa... Ale je konec, jsme svobodni!

(Pokračování na stranách 2, 11 a 12)

Čím jsme prošli

29. 9. 1938 – Mnichovská dohoda mezi nacistickým Německem, Itálií, Francií a Velkou Británií o postoupení pohraničních území Československa Německu.

Počátkem října 1938 okres Sušice zmenšen o 26 obcí připojených k Německé říši

Události druhé světové války od 1. 9. 1939 do 2. 9. 1945 – šest let a jeden den

1939

1. 9. – Německo přepadlo Polsko. Začala druhá světová válka v Evropě.

17. 9. – Sovětský svaz napadl Polsko

19. 9. – vydána sušickým okresním úřadem první vyhláška omezující pohyb židovských obyvatel na veřejných místech

17. 11. – Perzekuce českých studentů – v reakci na demonstrace studentů nařídil Hitler uzavření vysokých škol – vedoucí představitelé vysokoškolských byli popraveni, stovky studentů byly odvlečeny do koncentračních táborů.

30. 11. – Sovětský svaz napadl Finsko, začala Zimní válka.

1940

14. 6. – Německo obsadilo Paříž.

22. 6. – Príměř z Compiègne, Francie kapitulovala.

10. 7. – Začala bitva o Británii.

12. 7. – Vznik první čs. letecké perutě (310. stíhací perutě) ve Spojeném království.

27. 9. – sušické zastupitelstvo odebralo české občanství Arnoštu Fürthovi

28. 9. – Zastupující říšský protektor Reinhard Heydrich vyhlásil stanné právo a rozpoutal vlnu represí.

1941

21. 4. – zatčen starosta Sušice Jan Seitz se svým náměstkem Ondřejem Míčkou, správa města svěřena Ernstu Deglmannovi

22. 6. – Bylo zahájeno přepadení Sovětského svazu nacistickým Německem (Operace Barbarossa).

Pro SSSR začala Velká vlastenecká válka na východní frontě druhé světové války.

23. 10. – V koncentračním táboře Mauthausen, kde za války zahynulo kolem 4,5 tisíce Čechů a Slováků, bylo popraveno 252 příbuzných Josefa Gabčíka a Jana Kubiše.

11. 12. – Německo a Itálie vyhlásily válku USA.

Pokračování na str. 12

9. 5. 2025 č. 9 cena 20 Kč

Osvoboditelé byli vřele přijati - v Sušici rychle „zdomácněli“

EMIL KINTZL

Čestný občan města Sušice, učitel, člen Horské služby, člen KČT a autor publikací o Šumavě.

Narodil v Praze-Nuslích 23. února 1934 / † 14. březen 2022 Plzeň/ do rodiny vrchního účetního ředitele Hlavního města Prahy, na podzim roku 1939 (po okupaci Československa nacisty) se rodina přestěhovala do Sušice, odkud pocházela jeho maminka a kde Emil Kintzl prožil celou druhou světovou válku. V květnu 1945 byl očitým svědkem osvobození Sušice americkou armádou. Několikadenní pobyt Američanů ve městě v něm navždy zanechal nesmazatelné vzpomínky.

<https://cs.wikipedia.org>

Utekli ze sklepa, aby viděl přijezd amerických vojáků

Panu Emilu Kintzlovi bylo v roce 1945 jedenáct.

Poslední válečné dny v Sušici se nesly v nervózní atmosféře.

„Když rozbombardovali klatovské nádraží, pro nás škola skončila. Koncem dubna odcházela Hitlerjugend, byly tady nekonečné vozy uprchlíků z východu, kteří táhli na západ. Němečtí vojáci, kteří utekli od svých útvarů, odcházeli na západ k Američanům. Vojenská německá posádka sídlila v hotelu Svatobor. 5. května bylo dojednáno, že se zbraněmi opustí Sušici.“

Všichni očekávali, že přijdou Američané. To se 6. května stalo. „Náš tatínek prošel první světovou válkou. Věděl, že při takových věcech je nebezpečno někam chodit, tak nás s bratrem preventivně zavřel do sklepa. Když jsme po poledni slyšeli hluk amerických tanků, tak jsme se protáhli malým okýnkem a v červených trenýrkách, bílým tričku a boky, jsme doběhli na náměstí.“

Američtí vojáci dostávali od lidí víno, kořalku, koláčky, květiny. „Pro naše otce přinesli hlavně cigarety. Jako děti jsme po letech viděli, co to je banán, pomeranč, čekuláda, akorát nám bylo divné, proč většina Američanů pořád mele hubou. Najednou jsme zjistili, ona to byla žvýkačka. Kolikrát jsme si to dá-

vali z pusy do pusy, poněvadž jsme toho měli málo, ale Američané nás zásobovali.“

Do Sušice tehdy přijelo osvobodit město velké množství amerických vozidel. Počet aut Emil Kintzl nedokáže odhadnout. „Přijeli kolem jedné hodiny, a jezdili do večera, jedno vozidlo za druhým. Pro nás to byla zábava, strašně hezká podívaná.“

Každá sušická rodina, která měla možnost, ubytovala jednoho nebo více amerických vojáků. „U nás byli dva, tři vojáci. Jeden z nich byl přes dva metry dlouhý, tak mu musel tatínek se strejkem nastavit postel. Poznali jsme jejich zbraně, vozili nás v džipech, hráli jsme baseball, americký fotbal. Oni rádi tancovali, tancovalo se všude. Měli rádi holky, samo sebou. Několik děvčat s nimi odjelo do Ameriky, dokonce tady se rodili černoušci, což byl unikát pro Evropu.“

Pro Český rozhlas Plus 1. května v r. 2015 redaktor zpravodajství Lukáš Milota

Jak o nás soudí Američan

Minulý týden se rozloučili s naším lidem na Sušicku američtí vojáci. Při oficiálním rozloučení v Sušici promluvili též zástupci americké armády. Tak major Marschal pravil m. j. toto: „*Těžko jsme chápali boj daleko od svého domova. Zde, mezi vámi, jsme však poznali, proč a zač jsme bojovali. Vidíme, že se rychle vzpamatováváte a spějete k spořádaným poměrům. Odcházíme, protože vidíme, že údobí, která na vás čekají, sami zvládnete. Velmi se nám tu líbilo. Bůh žehnej vám a vašemu prezidentovi.*“

Také major Brewster řekl o nás mnoho zajímavého. Tak např.: „*Před šesti měsíci jsem přijel do Československa. Přijel jsem sem se 700 repatrianty. V osobním voze jsem přivezl dvě ženy, odsouzené k smrti, které měly být 17. května popraveny. Neznal jsem slova česky. Seznámil jsem se s českými lidmi a zanedlouho mezi nimi zdomácněl jako nikde jinde, ač jsem procestoval všechny země Evropy. nabyt jsem přesvědčení, že kdyby Československo bylo ostrovem na místě Anglie, svět by mluvil česky a ne anglicky. Šest měsíců, strávených u vás, zůstanou v mém životě zapsány jako jedny z nejhezčích v životě. Na Československou republiku se dívám jako na opěrný bod demokracie a svobody v Evropě.*“ (Svobodný směr 4. prosince 1945)

GENERÁL GEORGE S. PATTON

Ve středu 18. dubna 1945 v ašském výběžku překročila první noha amerického pěšáka

původní československé hranice z roku 1938. Na české území tak vstoupila americká 3. armáda a pod velením generála George Pattona. Tankové divize pod jeho velením postupovaly v neuvěřitelném tempu během třech týdnů osvobodily 9 025 kilometrů čtverečních západních a jižních Čech. Největší boje byly o město Cheb, 25.–26. dubna. To předcházelo slavným dnům 5.–6. května, kdy byla osvobozena města Sušice, Klatovy, Domažlice, Plzeň.

Z výroků generála Pattona

- Ved'te mě, následujte mě, nebo mi jděte z cesty.
- Cílem války není padnout za vlast, ale přinutit ty parchanty na druhé straně, aby padli za tu svou.
- Moji vojáci mohou jíst své opasky, ale moje tanky potřebují naftu.
- Necht' má Bůh slitování s mými nepřáteli, neboť já je mít nebudu.
- Nikdy neříkej podřízeným přesně, jak mají splnit úkol, ale vždy jim řekni, co mají udělat, a oni tě překvapí svou duchaplností.
- Raději bych měl německou divizi před sebou než francouzskou za zády.
- Je hloupé a špatné truchlit nad muži, kteří zemřeli. Spíše bychom měli poděkovat Bohu, že tito lidé žili.

Budoucí slavný generál a postrach nacistů **George Smith Patton (1885–1945)** se narodil v Kalifornii v rodině s bohatou vojenskou historií. Jeho předkové bojovali ve válce za nezávislost, v americko-mexické válce i v americké občanské válce a Patton v dětství poslouchal příběhy o jejich udátných činech a úspěších. Už tehdy se rozhodl, že jeho životním cílem bude stát se hrdinou. I přes neutešené výsledky ve škole byl na sebe vzhledem k věku nebyvale tvrdý, odpovědný, cílevědomý a ctizádostivý. Navštěvoval jeden rok Vojenský institut ve Virginii, poté Vojenskou Akademii Spojených států ve West Pointu, kterou absolvoval 11. června 1909. Byl zařazen jako podporučík k 15. jízdnímu pluku. Dne 26. května 1910 si vzal Beatrice Ayerovou.

V roce 1912 mladý důstojník reprezentoval USA na olympijských hrách ve Stockholmu v prvním moderním pětiboji (sestával ze střelby krátkou zbraní na 25 metrů, šermu, plavání volným stylem na 300 metrů, jízdy na koni v délce 800 metrů a čtyřkilometrového terénního běhu). Vedl si velmi dobře, celkově skončil pátý i přes zklamání ve střelbě. Většina závodníků zvolila malorážkový revolver ráže 22. Patton měl pocit, že vojenské kořeny této disciplíny si vyžadují odpovídající zbraň, tedy ráží 38. Během soutěže byl Patton penalizován za nezasažení terče, ačkoliv tvrdil, že střela prostě prošla větším otvorem, který zde zanechaly předchozí střely z jeho revolveru ráže 38, který do terče dělal mnohem větší díry. Vedle pětibojce se věnoval též šermu, studoval ho na francouzském jízdním učilišti.

Patton se aktivně zúčastnil první světové války, v níž se stal příslušníkem nově vytvořeného

Tankového sboru Spojených států amerických. Převzal nad sborem plné velení a řídil jej ideově i metodicky a dokonce navrhoval i uniformy sboru. V září 1918 brigádu přivedl do meusko-argonnské operace v počtu 345 tanků. Patton byl v bitvě neustále vystaven palbě a při velení byl jednou zasažen do nohy. Jeho nasazení během bitvy mu vyneslo kříž za statečnost. V meziválečném období dále budoval vojenskou kariéru.

V prosinci 1941 po napadení Pearl Harboru USA oficiálně vstoupily do války. Patton převzal nejprve velení Sedmé armády, poté v roce 1944 Třetí armády ve Francii. Po bitvě v Normandii nasadily jeho tankové divize rychlé tempo postupu,

kd y ž díky úspěšnému využívání německých slabin urazil 600 mil napříč Francií, Belgií, Lucemburskem a Německem (osvobodil koncentrační tábor Buchenwald, kde zavedl praxi pohledů německým obyvatelstvem, což uplatnili i další velitelé). Uplatňoval přitom praxi, která šla proti klasickým poučkám vojenské vědy, čímž přiváděl k zuvřivosti nadřizené i podřízené, ale zbožňovaly ho statisíce vojáků.

Další postup Pattona zavedl do Rakouska a Československa. Poté, co dosáhl Plzně, zastavila ho demarkační čára. Praha úpěla a volala o pomoc, generál váhal – nakonec učinil kontroverzní rozhodnutí, dodržet dohody se Sovětským svazem. Kdo ví, jak by se vyvíjel příběh dějin, kdyby vyrazil na Prahu...

Do ukončení druhé světové války Pattonova Třetí armáda osvobodila nebo dobyla celkem 81 522 čtverečních mil území. Generál George S. Patton, jenž chtěl být zabit „poslední kulkou poslední den poslední války“, zemřel na samém sklonku posledního válečného roku při banální dopravní nehodě ve Washingtonu.

Zatímco spolucestujícím se nic nestalo, šedesátiletý Patton si zlomil dva krční obratle a poranil míchu. Pohřben byl v lucemburském městě Hamm mezi vojáky, kteří padli v bitvě v Ardenách.

Patton, na něhož se vzpomíná pro jeho nezdolnou odhodlanost a schopnost vést vojáky, je v současnosti považován za jednoho z největších vojevůdců v dějinách.

<https://www.aic.cz/osvobozeni/patton/>, <https://www.armyweb.cz/clanek/general-patton> ***

Následky války v celém světě

Přesná čísla nedá nikdo dohromady, lze se spokojit jen s kvalifikovanými odhady, které kolísají. Do války bylo vtaženo 70 států s více než 80 procenty obyvatelstva světa, válčilo se na území 40 států světa. Do armád bylo povoláno okolo 110 milionů mužů a žen, které v mnoha případech získaly pochynou rovnoprávnost. Na celém světě zahynulo přes 72 milionů lidí – v boji i při vyhlazovacích akcích. Z toho civilistů zemřelo 47 milionů.

Z pohledu celkového počtu obyvatel mělo nejvíce obětí Polsko, které ztratilo 17 % svého předválečného obyvatelstva (tj. přes šest milionů lidí). Na druhé místo se dostala Jugoslávie s přibližně 10,9 %, což představuje 1,7–2 miliony lidí. Třetí byl SSSR s 10,4 % (tj. přes 20 milionů, přičemž 18 milionů bylo civilního obyvatelstva). Britové ztratili 388 tisíc lidí (0,8 % obyvatel), Američané o 407 tisíc (0,4 % obyvatel). Němců zahynulo sedm milionů, tedy 9,5 % obyvatel.

Následky války v Československu a území dnešní České republiky

Počet obětí nacismu z celé Československé republiky je asi 360 000 lidí. Z toho 335 000 tvořily zavraždění v koncentračních

táborech, jimiž celkově prošlo na 450 tisíc československých občanů (podle zjištění Českého svazu bojovníků za svobodu z roku 1998, kdy se začalo jednat o odškodnění těch, kteří ještě žili).

Převážnou většinu československých obětí v koncentračních táborech pocházela z řad Židů (celkem 277 tisíc, z toho 15 tisíc dětí).

Česká republika

Popravení: minimálně 8 237 „úředně“ popravených osob. Skutečný stav je pravděpodobně vyšší, o některých se záznamy nedochovaly (např. veřejné popravy na konci války apod., skutečné číslo může činit kolem 10 000 osob)

Oběti koncentračních táborů: přibližně 20 000 osob

Oběti z řad partyzánů: kolem 500 osob

Oběti z řad nuceně nasazených: minimálně 3 461 ověřených případů, skutečný počet je vyšší

Padlí a zavraždění v Pražském povstání českého lidu: přes 8 000 osob

Oběti z řad antifašistů v pohraničí: minimálně 1 000 osob

Oběti „konečného řešení židovské otázky“: zhruba 73 000 osob

Romské oběti: zhruba 6 000 osob, číslo je patrně vyšší

Následky války v Sušici

Obdobně obtížně se stanovují počty postižených a zahynulých v samotné Sušici. Těsně po osvobození Okresní národní výbor v Sušici evidoval celkem 83 nezvěstných obyvatel židovského původu – všichni byli později prohlášeni za mrtvé. Další 46 osob bylo popraveno či zahynulo následkem perzekuce za účast v odboji, politické názory a během heydrichiády. Plných 114 Sušičanů mělo zkušenost s vězněním během okupace, dalších 59 osob měla zkušenost s pracovními koncentračními tábory.

Aktuálně z radnice

28. dubna navštívili na radnici starostu Petra Mottla zástupci SDH Sušice a informovali o připravované akci ke 150. výročí sušického hasičského sboru, která se uskuteční 13. a 14. června.

Slavnostního předání cen vítězům mezinárodní soutěže SOŠ a SOU Sušice O putovní pohár Systherm proběhne 16. května od 14.30 hod. v sušickém kině za účasti starosty města Petra Mottla.

Zasedání pracovní skupiny plánování sociálních služeb oblasti ORP Sušice se uskuteční ve velké zasedací místnosti radnice 20. května. Akce se zúčastní organizace, které působí v oblasti sociálních služeb, starosta Petr Mottl a místostarosta František Jelínek.

„Rád bych opět pozval všechny občany na nadcházející Sušické slavnosti,“ doplnil starosta města Petr Mottl.

Zasedání rady města

Usnesení ze zasedání rady města ze dne 14. dubna 2025

- Rada města rozhodla na základě posouzení a hodnocení celkem sedmi nabídek doručených do zadávacího řízení na zakázku „Zpracování Místní energetické koncepce města Sušice“ o výběru nejvýhodnější nabídky společnosti Etis s. r. o., U Pergamenky 1145/12, 170 00 Praha 7-Holešovice, IČ: 11764066.
- Rada města rozhodla o výběru zhotovitele na akci „BD Nádražní čp. 382 a čp. 756 – výměna zdroje tepla“ s firmou DUŠEK ENERGY, s. r. o., Kostelní 67, 342 01 Sušice, IČ: 29161151 s cenovou nabídkou 1.866.144.72 Kč bez DPH. Rada města schválila smlouvu o dílo a pověřila starostu města jejím podpisem.
- Rada města doporučila zastupitelstvu schválit Rámcovou dohodu o podmínkách obchodní spolupráce mezi městem Sušice, se sídlem nám. Svobody 138, 342 01 Sušice, IČO: 00256129 a Solo Property Group a. s., se sídlem Cejl 494/25, Zábrdovice, 602 00 Brno, IČO: 06619185 a N166, a. s., se sídlem Cejl 494/25, Zábrdovice, 602 00 Brno, IČO: 04114761 a panem Martinem Davidem, nar. 21. 5.1 968, bytem Sosnová 279/7, Jundrov, 637 01 Brno a European Property Group, a. s., se sídlem Cejl 494/25, Zábrdovice, 602 00 Brno, IČO: 25702351 a SOLO MATCHES & FLAMES, a. s., se sídlem Cejl 494/25, Zábrdovice, 602 00 Brno, IČO: 25209795 a doporučila pověřit starostu města podpisem této Rámcové dohody o podmínkách obchodní spolupráce.

Kompletní usnesení z jednání rady města na www.mestosusice.cz

Zahájení výstavy 80x DÍKY! v muzeu

Podmanivé nádvoří Muzea Šumavy Sušice se 26. dubna zaplnilo návštěvníky vernisáže výstavy 80x DÍKY!, kterou muzeum připravilo jako vzpomínku a poctu 80. výročí konce druhé světové války. Hudbou akci orámovalo trio učitelů a dva žáci sušické ZUŠ. Prostranství vévodil dobový jeep americké armády.

Vernisáž uvedl ředitel Muzea Šumavy Josef Hais a předal slovo hlavnímu kurátorovi výstavy Michalu Novotnému. *Málokterý milník dějin Sušice je tak významný jako osvobození a to i díky tomu, že zde bylo hodně fotografů, kteří událost zachytili a dokonce nafilmovali,* zdůraznil Novotný a dodal, že expozice kromě těchto materiálů obsahuje mnoho autentických dobových předmětů (např. i polní kancelář). Výstava zahrnuje počátky konce války, sušické povstání, příjezd 4. obrněné divize americké armády i následný každodenní život, kdy se obyvatelé s dislokovaným vojskem veselili. Obsahuje také dramatický příběh místních oslav osvobození v průběhu let.

Následovalo poděkování všem, kteří se na výstavě podíleli. Hudebníci podtrhli atmosféru dobovými hity a to zejména Osvobozeného divadla. Když dozněl společný zpěv (Život je jen náhoda...), vydali se návštěvníci podél připraveného obcerstvení vzhůru do patra zhlédnout výstavu.

Expozice bude otevřena do 10. května. *Text a foto Eduard Lískovec*

Hledáme nové posily do týmu!

Pozice: Produkční, programový a kulturní pracovník
Místo: Sušické kulturní centrum – SÍRKUS, p. o.
Nástup: 1. září 2025

Co od vás očekáváme?

- Středoškolské vzdělání
- Výborné komunikační a organizační dovednosti
- Spolehlivost, pečlivost a smysl pro detail
- Dobrá znalost práce na PC (MS Office)
- Flexibilitu – kulturní akce mohou probíhat i mimo standardní pracovní dobu

Co budete mít na starosti?

- Organizace kulturních akcí v KD Sokolovna: Příprava smluv, komunikace s agenturami a umělci, vyúčtování akcí.
- Obsluha prodejního místa v KD: Předprodej vstupenek, propagace akcí.
- Vedení pokladní knihy – zodpovědnost za hotovostní transakce.
- Organizace jednodenních výletů – zajištění dopravy, pojištění a osobní účast.

Co nabízíme?

- Práci v kreativním a dynamickém prostředí kulturního centra
- Férové platové ohodnocení
- Plný pracovní úvazek a 5 týdnů dovolené
- Stabilní zaměstnání s možností profesního růstu
- Benefity: stravenkový paušál, flexibilní pracovní doba a další
- Příjemný kolektiv a podporu od vedení

Jak se přihlásit?
Pokud vás nabídka zaujala, pošlete nám svůj **strukturální životopis** na e-mail: maskova@kulturasusice.cz nebo ho přineste osobně do **SKC** (Příkopy 178, 342 01 Sušice).

Přihlášky přijímáme do 31. května 2025
Těšíme se na vaši přihlášku!

Nálezy uložené na stálé službě Městské policie Sušice

Městská policie Sušice oznamuje, že jí byly odevzdány následující věci, které byly nalezeny na území města Sušice a jejichž vlastník není znám. Nálezy odevzdány od září 2024 do dnešního dne.

Mobilní telefon – 4 ks | peněženka – 2 ks | brýle dioptrické – 2 ks | náušnice – 2 ks | řetízek – 1 ks | hodinky – 2 ks | pouzdro na doklady – 1 ks | jízdní kolo – 1 ks | trekingové hole – 1 ks | ostatní (karty...) – 4 ks.

Nález bude vydán jen žadateli, který věc přesně popíše.
Popis a foto aktuálně nalezených psů naleznete na webových stránkách Městského úřadu Sušice pod odkazem **Město » Městská policie » Aktuální informace**.

Jaroslava Hrabová, technicko-ekonomická referentka

Informace z nemocnice

Vážení obyvatelé Sušice a regionu Sušicka, ale i turisté a milovníci Šumavy!

V minulém čísle jste informace z nemocnice nenalezli, neboť jsem byl delší dobu pryč, ale teď se zase k pravidelnému informování o dění v nemocnici vracím.

Během uplynulého měsíce se konečně naplno rozběhlo oddělení následné péče na pavilonu, takže v některých dnech jsme měli až 100 pacientů. Kromě toho jsme malou část kapacity vyčlenili pro sociální pobyty – tedy pro klienty, kteří již nemají nárok na ošetrovatelskou péči na účet zdravotní pojišťovny, ale nemají se kam vrátit a sami se o sebe nedokáží postarat.

Úspěšně pokračuje jednodenní operativa a také všechny ambulance jedou naplno. Jestliže jsme v loňském roce výrazně navýšili počty ošetřených pacientů a výkonů v porovnání s rokem 2023, letos jsou tato čísla ještě vyšší. Máme hlavně radost, že se výrazně zvýšila kapacita rehabilitace a fyzioterapie, takže čekací doby na potřebné rehabilitační procedury se zkrátily, a také nová masážní vana Hydrojet nezhálá a je denně využívána.

Úspěšně jsme dokončili složité procesy žádostí o dotace na zajištění kyberbezpečnosti a digitalizace zdravotnické dokumentace a máme již oba dotační tituly schválené. Můžeme tedy začít s realizací, což znamená vypsát výběrová řízení, vybrat dodavatele a potom vše nainstalovat a zaškolit zaměstnance. Věříme, že do konce roku 2027 to vše zvládneme a že tím posuneme sušickou nemocnici do 21. století.

Ve čtvrtek 17. dubna jsme ve spolupráci s městem a registrem dárců kostní dřeně zorganizovali v rámci celostátní kampaně na pomoc Madlence odběr vzorků – celkem se zúčastnilo 99 potenciálních dárců a akce měla velký úspěch. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se na organizaci a zajištění akce podíleli. Doufáme, že se nakonec dárce nejen pro Madlenku, ale pro všechny, kteří transplantaci kostní dřeně potřebují, podaří nalézt.

A znovu připomínám, že v pátek 30.5. proběhne opět Den zdraví. Na náměstí v Sušici od 9.00 hod. budete mít možnost nechat si vyšetřit rizikové faktory kardiovaskulárních chorob – tlak, cholesterol, glykémii – a poradit se s lékaři. Novinkou bude vyšetření kožních znamének jako prevence melanomu – rakoviny kůže. Ve spolupráci se Všeobecnou zdravotní pojišťovnou se na vás těšíme a věříme, že nám letos bude přát počasí více než vloni.

Pokud chcete být aktuálně informováni o všem, co se v nemocnici děje, sledujte naše webové stránky www.susnem.cz, nebo nás sledujte na facebooku nebo instagramu!

MUDr. Roman Vanžura, jednatel

SUŠICKÉ SLAVNOSTI 2025

22.–25. 5. 2025

čtvrtek 22.5. | KD SOKOLOVNA
19.30 **Slunce, seno a tak dále...** - divadelní hra ochotnického spolku Atakdale – premiéra

pátek 23. 5. | NÁMĚSTÍ
13.30 Oficiální zahájení Sušických slavností na náměstí
13.30–16.20 Taneční a hudební vystoupení místních škol, školek, spolků a klubů
17.00 EKG Heart Rock
19.00 **CIRCUS BROTHERS**
21.00 **VYPSANÁ FIXA**
22.45 Strýčkova zahrádka

pátek 23. 5. | FUFERNA - zábavné odpoledne pro děti
16.00 Ukázky práce hasičů, dílny pro děti, Klaunka Pepina

sobota 24. 5. | NÁMĚSTÍ
10.00 Zahájení sobotního programu
10.00–12.30 Taneční a hudební vystoupení místních škol, školek, spolků a klubů
12.45 ZUŠ Horažďovice - HD Orchestra
14.00 Solovačka
15.15–16.00 Taneční a hudební vystoupení místních škol, školek, spolků a klubů
16.45 Bossanoha
18.30 No Way
20.30 **BUTY**
22.00 Ohňostroj
22.45 **PRAGO UNION**

sobota 24. 5. | hala ZŠ Lerchova
10.00–14.00 Lerchova ul. – **Tvůrčí dílny pro veřejnost**

sobota 24. 5. | LUH
13.30–16.30 **POHÁDKOVÝ LES** - Cesta kolem světa
Pohádkový les je naší dlouholetou tradicí. Letos cvičně proletíme celý svět. Připravili jsme pro Vás deset stanovišť. Na konci naší stezky Vás čeká odměna a fotokoutek. Zve Vás Pionýr, z.s. – PS Otava Sušice

sobota 24. 5. | SANTOS – odpoledne pro celou rodinu
13.30 Sbor partnerského města Wenzenbach
14.45 Pohádka: Ronja, dcera loupežníka - Divadelní společnost nosálci.cz
16.00 Okénko Základní umělecké školy Sušice - ZUŠ hraje, zpívá, tančí...
17.30 Smíšený pěvecký sbor Svatobor, dirigent Josef Baierl, Andrea Sušilová, klavírní doprovod Zdeňka Mílotová, kapela Pilouni
18.45

neděle 25. 5. | hasičská zbrojnice SDH, Na Hrázi 1, Sušice
9.00–14.00 **Den otevřených dveří na zrekonstruované hasičské zbrojnici SDH** - kompletní hasičský vozový park, zajímavé disciplíny pro děti i dospělé

neděle 25. 5. | SVATOBOR
start 10.30 náměstí **Turistický výstup na Svatobor**
12.00 kapela Štreka old country band

Oznámení výběrového řízení

Výběrové řízení se koná podle zákona č. 312/2002 Sb., o úřednicích samosprávných celků a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon“).

Město Sušice přijme úředníka na funkci investičního referenta na odboru majetku a rozvoje města. Pracovní poměr na dobu neurčitou. Zájemce musí splňovat předpoklady § 4 zákona č. 312/2002 Sb. Požadavky: minimální vzdělání SŠ technického směru, organizační schopnosti, jednání s lidmi, aktivita, dokonalá práce na PC, řidičský průkaz, orientace ve stavební dokumentaci a časová flexibilita. Plat. podmínky pro 10. platovou třídu podle nař. vlády č. 341/2017 Sb., v platném znění, možnost až 40% osobního ohodnocení, penzijní připojištění 500 Kč/měsíc, stravenkový paušál, možnost čerpat čtyři dny indispozičního zdravotního volna v kalendářním roce.

Přihláška zájemce musí obsahovat tyto náležitosti:

- jméno, příjmení a titul zájemce
- datum a místo narození zájemce
- státní příslušnost zájemce
- místo trvalého pobytu zájemce
- číslo občanského průkazu nebo číslo dokladu o povolení k pobytu, jde-li o cizího státního občana
- datum a podpis zájemce.

K přihlášce se připojí tyto doklady:

- životopis, ve kterém se uvedou údaje o dosavadních zaměstnáních a o odborných znalostech a dovednostech týkajících se správních činností
- výpis z evidence Rejstříku trestů, ne starší než 3 měsíce; u cizích státních příslušníků též obdobný doklad osvědčující bezúhonnost vydaný domovským státem; pokud takový doklad domovský stát nevydává, doloží se bezúhonnost čestným prohlášením
- ověřená kopie dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání.

Přihlášky možno zasílat do **23. 5. 2025** na adresu: Město Sušice, nám. Svobody 138, 342 01 Sušice. *Petr Novák, tajemník MěÚ Sušice*

Olda Říha z Katapultu: Jsem dělník rokenrolu

V dobře známém prostředí sušické sokolovny odehrála 26. dubna rocková skupina Katapult druhý koncert svého výročního turné k 50 letům na hudební scéně. Kromě frontmana a zakladatele kapely, kytaristy a zpěváka Oldřicha Říhy je v aktuální sestavě Karel „Bigman Kódl“ Dvořák (baskytara) a Roman Krajdl (bicí nástroje). Na sušickém pódiu si nimi jako host na kytaru zahrál sušický Miloslav Mottl.

Frontman Říha energicky vstoupil na jeviště a zaplněnému hučícímu sálu představil své spoluhráče. Řekl, že to bere od konce, proto půjdou skladby od nejnovějších po nejstarší, ale starými známými hity prokládal celý dvouapůlhodinový koncert. Z pódia slezl pouze jednou a to během písně rovnou mezi diváky, aby se osobně pozdravil s fanoušky a kamarády. Tento legendární rocker mj. poznamenal, že se necítí být hvězdou, nýbrž dělníkem rokenrolu. Katapult se s obecenstvem loučil přidavkem **Někdy příště**, ovšem nezmar Říha po nadšeném aplausu přidal ještě jednu a stvrdil tak své obdivuhodné nasazení.

Pro čtenáře Sušických novin poskytl následující rozhovor.

Známých osobností, které do Sušice přijedou v rámci svého turné se ptám na vztah k Šumavě, o tobě ale vím, že to tady dobře znáš. Jak se to stalo? „Já jsem na Šumavě v podstatě doma a Sušici mi

ljuzu. Šumavu jsem prošel nejméně patnáctkrát pěšky, má neopakovatelné kouzlo. Do Železné Rudy jsem jezdil už jako školák. Tam jsem prožil první lásky. Později (1977) jsem se shodou okolností ocitl na chalupě na Horách Matky Boží. To místo se mi hned tak zalíbilo, že jsem si vedle pronajal chalupu. Teprve až v roce 2005 jsem tam jinou chalupu koupil, aby žena měla svou zahradu, kterou si přála. Já totiž tenkrát pořád

jezdil hrát do Sušice tenis. Hrál jsem taky fotbal i nohejbal a ona zůstávala sama.“

Máš tady v okolí nějaké místo nejraději? „To se nedá říct. Někde označit jediný místo, ale můžu říct, že v současnosti mám nejradši podhůří Šumavy. Vystoupáš třeba nad Velhartice, rozhlédneš se a vidíš jen louky a lesy. Nádhera. Tohle třeba v Podkrkonoší nenajdeš, to je industrializovaná a obydlená oblast.“ **Než jsi se začal věnovat muzice, tak jsi prý intenzivně sportoval. O jaký sport šlo?** „V atletice jsem se jako starší žák dostal až do reprezentace (60m překážek), bavily mě i další sporty. Hrál jsem fotbal za Lokomotivu Plzeň a v hokeji jsem se zkoušel probouvat do Škodovky. V roce 1963 jsem ale objevil Rolling Stones a Beatles a bylo rozhodnuto. Ke sportu se ale stále vracím. Po letech tenisu a fotbalu jsem teď objevil kouzlo turistiky a začal ještě víc chodit.“

Mluvíš o začátcích v Plzni, ale dočel jsem se, že jsi z Prahy. Jak to tedy je? „Narodil jsem se v Praze, bydleli jsme v Mozartově ulici. Poz-

ději jsme se přestěhovali do Plzně. V patnácti letech nás brácha Jirky Suchého učil u klavíru rokenrol a my k tomu hráli na kytary. Na jevišti jsme ale už stáli sami. Potom mě osud zavál do Budějovic, kde jsem hrál s kapelou Sinners a dokonce se tam i oženil. Později v Plzni jsem založil Mahagon, kde se mnou už hrál Dědek Šindelář. V západočeském kraji nám ale zakázali vystupovat, tak jsme se přesunuli do Prahy. Vrátil jsem se zpátky domů do Mozartovy ulice, kde mám stále trvalé bydliště. Doma jsem ale všude, kde se cítím dobře. Domov mám v prostoru, ne na jednom konkrétním místě.“

Vzpomínáš si, kdy jsi tu měl první a poslední koncert? „Jedním z prvních byl určitě koncert na *Setkání mládeže*, někdy v druhé půli osmdesátých let. A naposledy jsme tu hráli v klasické sestavě někdy v roce 2008, chvíli před tím než Dědek umřel. Pak jsem na jeho počest sestavil unplugged kapelu, která se jmenovala **S pomocí přátel**, a s tou jsme několikrát vystoupili v Podmoklích.“

Je nějaké období nebo koncert, na které vzpomínáš nejraději? „Přisahám, že na všechny. Já chtěl jen hrát rokenrol, splnili se mi ale věci, o kterých se mi ani nesnilo. Hráli jsme na scéně Národního divadla, na Pražském hradě, ale i v country klubu. Hráli jsme s kapelami Status Quo, Deep Purple, Slade a Sweet. Měli jsme koncerty v obrovských halách a různých amfiteátrech. Co koncert, to nezapomenutelné zážitky. Např. ještě za hlubokého komunismu jsme v Banské Bystrici hráli pro 18,5 tisíce lidí. Pak ale přišel pořadatel a řekl: Pánové máme průser, před týdnem tu byl Husák na dožínkách a měl tady jen polovinu lidí...“

50 let hraje Katapult ve třech. Nelákalo tě někdy přibrat další nástroje? „Moje srdce vždycky hořelo pro tuhle muziku ve třech. Pro mě to znamená volnost. Při každém koncertu mohu něco změnit, přidat předeheru nebo sólo. Na druhou stranu ve třech se neschováš, tam je každá nota slyšet. Jen jednou – to když vyšlo LP Katapult 2006 nahrané s Otou Petřinou a harmonikou – s námi hosté jeli i turné, aby to bylo stejné jako na desce.“

Stále tě baví skládat písničky? „Čist knihy – nejen romány, ale i poezii – mě baví celý život a literatura je pro mě stálou inspirací. Námětem může být jeden verš, jedna věta a já z toho udělám příběh. Třeba na předchozí desce jsem zpra-

coval námět od Goetha, jmenuje se to Kladio na život.“

Bude také nějaké album k vašemu letošnímu turné? „Zatím nic neplánuji. Až nastane čas, tak to přijde. Teď je ve mně stále živé zatím poslední LP Nostalgia. To je moje celoživotní výpověď. Ta síla ze mě jen tak nevyprchá, abych začal točit něco nového.“

Na co se v dohledné době nejvíc těšíš? „Já se těším skoro úplně na všechno. Třeba teď tři dny zahálet, což ovšem neumím. Vydat se tady nahoru k nějakému prameni, sednout si, pozorovat ho a nedělat vůbec nic. Na druhou stranu je mi 77, budoucnost pro mě už byla.“

Děkuji za rozhovor a přeji vydařené turné.

Text a foto Eduard Liskovec
více foto na www.kulturasusice.cz

Duo Alma a pieta Jom ha-šo'a

Jom ha-šo'a – den připomínky šesti milionů obětí holocaustu, proběhl 24. dubna. Úctyhodnou tradici zavedla Sušice jako první po Praze. V současnosti se koná ve více než 30 městech ČR. Na veřejných prostranstvích se čtou jména obětí, aby se nezapomnělo. V mnoha městech tehdy nenávratně zmizely celé rodiny. V Sušici je akce vhodně propojená s čistěním stolpersteinů (viz např. SN 10/2024). Navíc je čtení jmen v posledních letech orámováno proslovem Václava Diviše a kruhovými židovskými tanci ženské skupiny **Maim**. V souvislosti s 80. výročí pochodu smrti Václav Diviš tentokrát připomněl některé z nich.

Sušické kulturní centrum připravuje i doprovodný program. Vzpomeňme např. na autentická svědectví přeživších koncentračních táborů, výklad v terénu historika Chmelenského, židovské písně v podání Svatoboru atp. Letos vystoupilo v kinokavárně **Duo Alma** (Silvie Hessová housle, Kateřina Liskovcová – viola), které na toto téma zpracovalo hudební-literární pásmo **Touha tvořit, touha žít** přibližující umělecký život a hudbu v Terezíně. Silvie Hessové jsem se zeptal na podrobnosti.

S jakým cílem, kromě interpretace jedinečné hudby, jste sestavily tento projekt? „Myslím, že je třeba připomínat tuto tragickou část naší historie, já to vnímám jako součást českých dějin, většina lidí v Terezíně byli čeští židé, kteří mluvili česky, měli české školy, konkrétně hudebníci, skladatelé, herci, vystudovali Pražskou konzervatoř stejně jako my, působili v českých orches-

trech, českých divadlech, podíleli se na uměleckém předválečném životě u nás. Česko byla jejich vlast, když nastala likvidace Terezínské rodinného tábora z 8. na 9. 3. 1944 v Osvětimi, lidé zpívali i naši českou hymnu. Osobně to cítím jako svoji povinnost se tímto tématem zabývat a umělecky ho ztvárnit.“

Proč se jmenujete Duo Alma? „Společně s Kátou jsme členkami souboru *Alma Ansámbl*, který je součástí divadelního představení... *because of Alma* o dramatickém životě houslistky a dirigentky Almy Rosé (neteři Gustava Mahlera). Ve své době se stala, dnes bychom řekli, hudební celebritou. Kromě toho, že byla výbornou houslistkou a dirigentkou byla i manažersky velmi schopná, založila svůj velmi úspěšný orchestr *Wiener Walzer-mädels*, s kterým podnikala velká evropská turné. Bohužel po anšlusu Rakouska se její život stal už jen útekem, v červenci 1943 byla transportována do Osvětimi – Birkenau, kde vedla osvětimský dívčí orchestr. Svoji pracovitostí a disciplínou se jí podařilo zachránit skoro 50 dívek. Ona sama umírá za nevyjasněných okolností 4. 4. 1944. Takže název pro naše duo vyplynul přirozeně.“

Čím vás osobně Alma Rosé inspirovala? „Svoji odvahou, pracovitostí, vzděláním, láskou k hudbě, rodině, respektem sama k sobě, pro nás za nepochopitelně hrůzných podmínek v koncentračním táboře zůstala stále Frau Alma, jak jí říkali i dozorcí.“

V programu máte skladby autorů z prostředí koncentračního tábo-

ra Terezín, ale také díla jiných autorů. Proč? „V Terezíně se hrála i díla jiných autorů než jen těch, kteří tam byli. My jsme např. zařadily Valčík Antonína Dvořáka k textu, který zmiňuje přípravy na koncert, když přijela inspekce Červeného kříže. Dále hrajeme Klezmer, lidovou židovskou hudbu, která evokuje radost a vidinu, že když už je osvobozena Paříž a spojenci postupují, tak to už musí skončit... přitom naději utnou podzimní transporty. My zmiňujeme konkrétně tzv. Umělecký transport 16. 10. 1944, ve kterém byla většina umělců z Terezína.“

Text je poutavým vhledem nejen do kulturního dění v Terezíně. Kdo ho sestavil a ovlivňuje čtené události herní projev? „Text vytvořila scenáristka a režisérka Martina Kinská (dramaturgyně Švandova divadla) autorka i divadelní hry... *because of Alma*. Tímto tématem se zabývá řadu let a její hry získaly i řadu ocenění. Mě osobně ovlivňuje čtení textu interpretací skladeb ale i naopak, je to pro mě nová forma vystoupení, myslím, že propojení hudby a slova má velkou sílu.“

Jakou skladbu byste osobně vyzdvihly? „Já osobně první skladbu našeho projektu a to je 2. část *Dua* od Gideon Kleina, tato část končí v půlce taktu, není dokončena... Gideon Klein odjíždí v prosinci 1941 do Terezína jako člen stavebního komanda, které připravovalo tábor Terezín pro další tisíce lidí, kteří na svůj transport teprve čekali...“

Děkuji za odpovědi. ED

Snivcovo dílo zachycené v obrazech

Autora uvedla organizátorka výstav *Sušického kulturního centra* Mírela Tůmová na vernisáži jeho díla v Galerii Sirkus slovy: „Jaroslav Kořán je snivec. Takový člověk se dá těžko představit faktograficky. Snivec nemůže fungovat jen jako fotograf, muzikant, výtvarník, nebo filmař. On si to všechno potřebuje spojit a tak dnes uvidíte i film, do kterého vtiskl své roz pohybované obrazy. Za pomocníky si přibral vodu, nebe, světlo, stín i přírodu. Snivci navíc milují různé staré předměty a umějí se napojit na jejich jemné předivo. Proto si Jarďa z takových věcí vyrábí i vlastní hudební nástroje. Své kořeny má v Pošumaví a zde na chalupě vytváří obrazy, které se pak v rolích hromadí na půdě.“ A z nich se vybíralo na tuto výstavu nazvanou **Hladiny**.

Vernisáž proběhla 26. dubna a výstava potrvá do 5. června. K početnému publiku promluvil také Jaroslav Kořán. Snivec poděkoval Mírelce za spolupráci snů, při které se obrazy rozvinuly a vystavily v rámech. Jedná se tak vlastně o retrospektivní výstavu mapující asi třicet let jeho výtvarné činnosti. „Pro mě je to velký svátek, protože vám teď mohu ukázat, co už dlouho tvořím,“ poznamenal autor.

Vysvětlení techniky vzniku obrazů Kořán uvádí v textu k výstavě: Čmárání, vybarvování, nanášení a patlání barev, to bylo vždy moje... Nejčastěji to byly pastelky, vodovky, voskovky, tuš, anilínové barvy, tempery, vyzkoušel jsem si také frotáž, koláž, monotyp, linoryt, dřevoryt, olej... Nejvíce mě ale bavilo rozpíjení vodových barev. A také

vybarvování. Vyrýval jsem proto do lina tvary, tiskl je na papír, abych je mohl nesčetněkrát vybarvovat. Používal jsem kombinaci linorytu, akvarelu a vosku. Akvarel je však velmi subtilní a toužil jsem po jiné technice, abych mohl dosáhnout většího jasu barev, výrazu a rozměrů. Na střední škole grafické, kde jsem studoval fotografii, jsem viděl v ateliéru restaurátorů techniku „mramorování“, kterou zajímavým způsobem napodobovali strukturu mramoru a restaurovali tak staré přebaly knih. Jde o obtisk olejové barvy

plovoucí na hladině. Povýšil jsem ji na moji nejoblíbenější. Vyhovuje mi, že olejové barvy zůstanou i v tenké vrstvě svěží, metoda je to rychlá, vyžadující správné soustředění, předvídavost a zápal.

Poté se všichni přesunuli do kina, kde byl spuštěn Kořánův němý film **Magické pohyby**. Projekci doplnil orloj snivců – jedinečný soubor bicích nástrojů, které v souznění rozezvučeli Jaroslav Kořán a Miroslav Šisler.

Text a foto Eduard Liskovec
více foto na www.kulturasusice.cz

Vzpomínky

Dne 7. května uplynul již rok, co nás navždy opustil manžel, děda a tchán

Viliam Zárnecký.

Vzpomínají manželka Hilda, vnuk Radek a zeť František. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

Dne 7. května uplynuly čtyři roky, co od nás odešla maminka a manželka, paní

Zdeňka Mazancová.

Stále vzpomínají manžel Zdeněk, syn David, bratr Julius s rodinou a babička Mazanců. Všem, kteří vzpomenu s námi, děkujeme.

Opustili nás

Arnošt Kašpar r. 1939, Růžena Jarolímová r. 1934, Antonín Marek r. 1939.

Hledáme nový domov

Kočka Anička. Je jí kolem 9 měsíců, původně je zachráněna z kravína. Již je kastrována. Milá, mazlivá kočka, která může být i venku s přístupem dovnitř. Uvitá i další kočičí kamarády...

Fenka Zuzanka. Dostala se k nám se štěňátky, která již odešla do svých domovů. Zuzanka na svůj domov ještě čeká. Je očkovaná, čipovaná, ještě ji čeká kastrace, přibližný věk do 5 let. Je to hodná fenečka, vhodná do klidné rodiny, k domku se zahradou, se spaním uvnitř.

Anička i Zuzanka jsou v péči u Sušice, další info na tel: 604 555 924

Děkujeme za pomoc.

Nalezenci Šumaváci

Informace o dalších zvířatech (nalezených i hledaných) najdete na stránkách spolku nalezceni-sumavaci.estranky.cz a jejich facebooku.

Poděkování

Děkujeme všem přátelům a známým, kteří se 30. 4. 2025 přišli rozloučit s paní Drahomírou Demeterovou. Opustila nás 24. 4. 2025 po dlouhém marném boji s vážnou nemocí. Děkujeme za vzpomínku kolegyním a kamarádkám Dáší ze ZŠ Lerchova ul. v Sušici, které z pracovních důvodů nemohly na rozloučení přijít. Poděkování patří také všem, kdo vyjádřili soustrast písemně.

Manžel František, syn Peter Demeterovi, sourozenci Petra a Josef Vlčekovi

Premiéra ochotníků z Atakdale: „To bude tóčo!“

Když se spojí nezaměnitelný humor Zdeňka Trošky a energie ochotníků ze sušického divadla Atakdale, může vzniknout jen něco mimořádného. A přesně to nás čeká **22. května v 19.30 v sušické Sokolovně**, kde bude v rámci Sušických slavností uvedena premiéra nové divadelní hry **„Slunce, seno, a tak dále...“**.

Hra inspirovaná legendární trilogií „Slunce, seno...“ slibuje nejen smích od ucha k uchu, ale i návrat oblíbených postav v nových, nečekaných situacích. „No dyť já vás, paní učitelko, znám jako své boty,“ říká režisérka Martina Kratochvílová, která filmovým klasikám fandí, a která letošní premiéru režíruje. „Snažili jsme se přenést nezaměnitelnou atmosféru Hořtic na divadelní prkna, a přitom přidat něco vlastního, aby to mělo šťávu. Věřím, že to diváky pobaví, a možná i trochu dojde,“ dodává s úsměvem.

Diváci se mohou těšit na komfortní prostor v hledišti – stolové uspořádání sálu s možností občerstvení.

Vstupenky na premiérový večer plný, smíchu, pohody a skvělých zážitků, jsou v předprodeji od 1. května na **www.kulturasusice.cz**. Nečekejte, protože kdo zaváhá, ten se bude už jen dívat na fotografie z premiéry a povzdychne si: „Kde udělali soudruzi z NDR chybu?“

Přijďte se zasmát a prožít nezapomenutelný večer. A je jedno, jestli ten den ráno paní učitelka naladí soprán nebo kontraalt, s námi vám bude fajn za každého počasí. Těšíme se na vás!

-DA-

84 – Na Fuernách

Na Fuernách se dnes jmenuje ulice vedoucí přes můstek k občasnému ostrovu, na kterém se nachází mlýn a obytné objekty. Tímto názvem se ovšem označuje celá oblast nábřeží s dětským hřištěm, loukou k opalování, hotelem, restaurací a lanovým centrem. **Na Fuernách** se této lokalitě říkalo od nepaměti, za první republiky zde byly říční lázně. Na Fuernách má jméno i cyklostezka k Santosu.

Specifický sušický název této oblasti – **Fuerna** – je zřejmě odvozen od německého slova pro břeh a nábřeží – ufer. Existuje však i další hypotéza, že název vznikl ze staroněmeckého slova pro mlýnek na obilí. V přeneseném smyslu pak výraz pro prudký pohyb – fofr – jímž může být např. i prudký vodní proud (z příspěvku Ladislava Nováka – *Co prozrazují staré sušické pomístní názvy* v SN 9/2000).

Samotná ulice Na Fuernách končí průchodem na nábřeží, který je uzpůsoben tak, aby se v případě velké vody mohl zahradit dřevěnými trámy. Celý komplex ochranné zdi (někdy též přezdívaný malé Rabí) byl vybudován po ničivé povodni z prosince roku 1993, která poškodila i část zdejšího rodinného domu.

Dnešní cyklostezka (realizována v letech 2008–2010) v úseku z města k Santosu se až do slučování názvů ulic v roce 1959 jmenovala **Vaníčкова stezka** podle sokolského náčelníka Jindřicha Vaníčka, který se svým bratrem Karlem každoročně Sušici navštěvoval. Po jeho smrti v roce 1934 byla ve sportovně a kulturně aktivní Sušici po něm pojmenována i dnešní ulice Poštovní (viz 11. díl seriálu v SN 2/2022). Dodnes mají bratři Vaníčkovi pamětní desku na sušické sokolovně.

Text a foto Eduard Lískovec

Pojed'te s námi...

10. května 2025

Wachau – klášter Göttweig a údolí Dunaje plné meruněk a vína OBSAZENO!!

21. června 2025

Perla Solné komory: Wolfgangske jezero a výjezd zubačkou na Ovčí horu (Schafberg)

Solná komora je jednou z nejkrásnějších oblastí celého Rakouska. Dnešním návštěvníkům nabízí úchvatné přírodní scenérie kombinující strmé skalní štíty a křišťálově čistá ledovcová jezera. Právě tyto dva charakteristické znaky Solné komory je možné najít v oblasti Wolfgangskeho jezera (Wolfgangsee). Na jeho břehu si prohlédneme staré poutní místo St. Wolfgang s krásným gotickým kostelem a typickými alpskými hotely. Krásu okolní krajiny odhalí následná plavba přes jezero do malebného městečka St. Gilgen, z něhož pocházela matka W. A. Mozarta. Odpolední program nabídne výjezd nejstrmější ozubnicovou železnici Rakouska na Ovčí horu (Schafberg 1782 m), patřící mezi místa s nejkrásnějším výhledem v celém Rakousku. Samotná jízda železnici, sloužící již od roku 1893 a překonávající stoupání 1190 výškových metrů, je nevšedním zážitkem.

OBSAZENO!!

27. září 2025

Altaussee – největší aktivní solný důl Rakouska a malebné srdce Solné komory Hallstatt

Návštěva Solné komory, jedné z nejkrásnějších oblastí celého Rakouska, která byla kdysi z důvodu těžby soli zcela uzavřená vůči okolnímu světu. Sůl byla hlavním zdrojem obživy zdejších lidí až do 20. století, kdy Solnou komoru objevili turisté. Během zájezdu nás čeká průjezd až do nitra Solné komory, kde navštívíme největší rakouský solný důl, který i dnes slouží k těžbě „bílého zlata“. Svezeme se po hornických skluzavkách a seznámíme se se strhujícím příběhem záchranu uměleckých děl ukrytých v tomto dolu nacisty na konci 2. světové války. Poté přejedeme pod masiv hory Dachstein a navštívíme klenot celé oblasti, bývalé hornické městečko Hallstatt, zapsané na seznam světového dědictví UNESCO.

20. prosince 2025

Adventní Regensburg, Walhalla a plavba lodí po Dunaji

Regensburg (Řezno) patří v době adventu k vyhledávaným a oblíbeným cílům díky spojení různých adventních trhů a unikátního historického centra zapsaného na seznam světového dědictví UNESCO. Po cestě do Regensburgu se zastavíme v památníku Walhalla, který nechal postavit vysoko nad řekou Dunaj bavorský král Ludvík I. a koncipoval ho jako místo úcty významných osobností z německy mluvícího prostoru. Poté již přejedeme do Regensburgu a do centra města přejedeme po jedinečném kamenném mostu z 12. stol. Prohlédneme si historické památky včetně domu sv. Petra, nejkrásnější gotické katedrály v jižním Německu. Odpoledne nás čeká téměř dvouhodinová plavba lodí po Dunaji k Walhalle a zpět. Po příjezdu do Regensburgu budeme mít ještě dostatek času na návštěvu adventních trhů.

Bližší informace k uvedeným výletům v kanceláři Sušického kulturního centra v KD Sokolovna, na www.kulturasusice.cz/vylety/ nebo na tel. 376 528 686

Setkání flumenistů v Sušici

Český flumenistický svaz z. s. pořádá VI. setkání svých členů v pátek **16. 5. 2025 od 13 do 22 hodin** a v sobotu **17. 5. od 8 do 12 hodin**. Setkání se uskuteční v Sušici v **restauraci Zlatá Otava**. Tímto chceme pozvat všechny zájemce, kteří mají vztah k tomuto koníčku, tedy k sbírání zápalkových nálepek.

– JR –

Talentové zkoušky na ZUŠ Fr. Stupky

Srdečně zveme všechny mladé umělce k talentovým zkouškám, které proběhnou ve dnech **29. a 30. května vždy od 14.00 do 16.00** podle předem zveřejněného rozpisu. Přihlásit můžete děti ke hře na hudební nástroj, sólovému nebo sborovému zpěvu, do tanečního, výtvarného či literárně-dramatického oboru. Pro předškoláky je připraven nový předmět Hudební hraní, starší děti se mohou hlásit také na Grafický design s využitím grafických programů a 3D tisku. Veškeré podrobnosti včetně přihlášky najdete na našich webových stránkách v sekci Pro rodiče a děti – Zájemci o studium. Přihlášku si, prosím, přineste vyplněnou s sebou ke zkouškám. Těšíme se na vás!

Daniel Nakládal

GALERIE SIRKUS SUŠICE

Galerie Sirkus Sušice vás zve na výstavu HLADINY (mapy snivců)

výtvarníka a hudebníka Jaroslava Kořána.

Jaroslav Kořán se zabývá tvorbou v oblasti hudby, zvuku, grafiky, fotografie a videa. Společným znakem jeho prací je improvizace, řízená náhoda a využívání neobvyklých materiálů a technik.

VÝTVARNÉ PODVEČERY

Volné kurzy kresby a malby pro veřejnost s malířem Miroslavem Šislerem

Jaro 2025: 12. a 26. 5.

pondělí od 18 do 20.30 hod. v Galerii Sirkus (1. patro kina)

Sportoviště města Sušice

KVĚTEN		BAZÉN – PLAVÁNÍ		WELLNESS	
datum	den	pro veřejnost	koncizní	pro seniory	smíšená
9. 5. 2025	pátek	10:00–21:00			16:00–21:00
10. 5. 2025	sobota	10:00–21:00			16:00–21:00
11. 5. 2025	neděle	10:00–21:00			16:00–21:00
12. 5. 2025	pondělí	10:00–21:00			16:00–21:00
13. 5. 2025	úterý	14:00–21:00			16:00–21:00
14. 5. 2025	středa	14:00–21:00	8:00–7:15		16:00–21:00
15. 5. 2025	čtvrtek	14:00–21:00		10:30–12:00	16:00–21:00
16. 5. 2025	pátek	14:00–21:00			16:00–21:00
17. 5. 2025	sobota	10:00–21:00			14:00–21:00
18. 5. 2025	neděle	10:00–21:00			14:00–21:00
19. 5. 2025	pondělí	15:00–21:00			14:00–21:00
20. 5. 2025	úterý	14:00–21:00			16:00–21:00
21. 5. 2025	středa	14:00–21:00	8:30–8:00		16:00–21:00
22. 5. 2025	čtvrtek	14:00–21:00		10:30–12:00	16:00–21:00
23. 5. 2025	pátek	14:00–21:00			16:00–21:00

Změna návštěvní doby vyhrazena. Aktuální provozní doba na www.sportoviste-susice.cz

Sportoviště města Sušice nabízí práci
na Hlavní pracovní poměr na pozici úklidového pracovníka

V čem spočívá vaše práce?

- úklid společných prostor v areálu Sportoviště
- úklid sprch a šaten jak ve fitness centru, tak v bazénu
- úklid sauny

Co požadujeme?

- příjemné a vstřícné vystupování
- spolehlivost, samostatnost, pečlivost
- týmového hráče
- časovou flexibilitu (dvousměnný provoz – ranní, odpolední)
- fyzickou zdatnost

Proč k nám jít?

- stabilita – práce ve stabilní organizaci
- přátelský kolektiv
- pracovní benefity

Pro více informací kontaktujte vedoucí plavecké školy paní Hromádkovou na telefonním čísle 777 358 686 nebo na e-mailu: hromadkova@sportoviste-susice.cz

PLAVECKÉ ZÁVODY

Blíží se konec školního roku a s ním i naše plavecké závody.

Uskuteční se dne 7. 6. 2025 v bazénu v Sušici. Závody jsou určené všem, kteří holdují plavání, mají rádi vodu a chtějí poměřit svoje síly se soupeři.

PROGRAM:

1. část plaveckých závodů – starší plavci

8.00 – zahájení plaveckých závodů pro starší plavce – ročníky 2015, 2014, 2013, 2012, 2011, 2010, 2009, 2008.

2. část plaveckých závodů – dospělí

10.30 – zahájení plaveckých závodů pro dospělé plavce – ročník 2007 a starší

3. část plaveckých závodů – mladší plavci

11.00 – zahájení plaveckých závodů pro mladší plaváčky – ročníky 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 a mladší. Slabší plavci mohou plavat s plaveckou pomůckou.

Věříme v hojnou účast závodníků a v jejich skvělé výsledky. První tři úspěšní plavci obdrží medaile, ostatní věcnou cenu.

Plaveckých závodů se mohou zúčastnit i děti a dospělí, kteří nenavštěvují plavecké kurzy.

Přijďte fandit svým dětem a zároveň strávit příjemné dopoledne s námi.

Závodním dnem nás provede oblíbený a zkušený moderátor Jiří Hlaváček.

Moc se na všechny těšíme a věříme, že si plaveckou sobotu společně užijeme.

**PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY
V LÉTĚ**

**v Sušici
na bazénu**

PLAVECKÝ
3. července – 11. července

SPORTOVNÍ
14. července – 18. července

TANEČNÍ
(dopolední a odpolední)
14. července – 18. července

S VÝLETEM
21. července – 25. července

**LETNÍ SPORTOVNÍ
OLYMPIÁDA**
28. července – 3. srpna

PLAVECKÝ
8. srpna – 8. srpna

TANEČNÍ
(dopolední a odpolední)
14. srpna – 8. srpna

SPORTOVNÍ
11. srpna – 15. srpna

PRO NEJMENŠÍ
18. srpna – 22. srpna

NOVINKA

www.sportoviste-susice.cz

Bolavá prohra fotbalistů v derby! Diváci zaplnili stadion, slavily Horažďovice

První květnový víkend nabídl v Sušici velmi zajímavou fotbalovou podívanou. Po dlouhé době přijely k pootavskému derby Horažďovice. Vyrovnaný souboj přilákal na stadion nejvyšší návštěvu sezony, na tribuny a okolo hřiště se vměstnalo 250 diváků. Po zápase slavili hosté, kteří díky šťastné brance ve druhém poločase slavili výhru 2:1. Sušice musí dál bojovat o záchranu, na třináctém místě ztrácí 7 bodů na dvanácté Malesice.

Áčko se uplynulé dva zápasy muselo obejít bez hlavního trenéra a předsedy oddílu Jana Staňka, který odjel na zaslouženou dovolenou. Na sušické střídačce zaskočil asistent Pavel Hubáček, výpomoc mu dělal trenér dorostu Radek Štefan.

Sušice chtěla odčinit prohru 0:3 z Chotěšova, čekal ji další celek z přední části tabulky, Horažďovice jsou 3. Derby tradičních rivalů se hrálo za příjemného jarního počasí a před výjimečnou kulisou – na sušický stadion dorazilo 250 diváků, ve velkém počtu přijeli i hostující fanoušci.

Sušice vstoupila do zápasu se silným soupeřem ideálně – ve 13. minutě využil dlouhého autu od aktivního Lukáše Hájka ve vápně kapitán Tomáš Klíma, který uklidil míč za překvapeného gólmána Horažďovic.

Hosté se snažili co nejdřív zareagoval, Sušice ale dobře, organizovaně bránila a soupeře pouštěla maximálně do náznaku příležitosti po rychlých konrech. Hodně aktivní byl na hrotu Radek Kočí, fungovaly Hájkovy průniky po levé straně. Sudí některé souboje pouštěl, některé domácí hráče zápas hodně bolel.

Vedení Sušice do poločasu neudržela. Těsně před odchodem do šaten kopali hosté standardku a po ní srovnal Roman Kába. Po přestávce se dál hrál intenzivně, rychlý fotbal, úrovní převyšující I.A třídu. Favorizovaní hosté měli při vítězné brance štěstí –

Foto: mladisportovci.cz

centr do vápna si do vlastní sítě nešťastně srazil v 67. minutě mladý stoper Hynek Vichr, do té doby jeden z nejlepších hráčů zápasu.

Sušice přes veškerou snahu nebyla schopná srovnat, Horažďovice zbytek zápasu poměrně v klidu kontrolovaly. Udržely těsné vedení a domů si odvezly důležité tři body.

Domácí prohra hodně bolela, po zápase řada hráčů padla vyčerpáním na trávník. Nezbyvá, než zvednout hlavy a soustředit se

na závěr sezony. Sušice odehrála ještě šest kol – příští kolo jede na důležitý soubor do Kdyně, která je o tři body za Sušici. Následuje domácí zápas s plzeňským Smíchovem (neděle 18. 5., 17.00).

TJ Sušice – FK Horažďovice 1:2 (1:1)

Branka Sušice: T. Klíma
Sestava Sušice: Blažek – Kysilka, Pechek, Vichr, Pivetz – T. Klíma, Kodýdek, Kopa, Hájek – Karas – Kočí. Střídal: Král, Hubáček.

Benefiční běh pro dětský domov (4. ročník)

Sobota 26. dubna 2025 patříla sportovním nadšencům a zároveň dobrodincům, kteří podpořili náš dětský domov. Pořádali

j sme již čtvrtý ročník benefičního běhu pro DD. Myšlenka je taková, že ten, kdo se cítí na zdolání necelých 14 kilometrů propojujících DD Kašperské Hory a DD Sušice – ať už tempem běžecským nebo turistickým – přijde na dvůr DD, zaplatí startovné a po odstartování se vydá na trasu. Ta vede krásnou jarní přírodou okolo majestátního hradu Kašperk, dále přes strmý vrch Sedlo (s možností vystoupat na rozhlednu) dále přes vesnici Záluží a pak přes Žižkův vrch nad Sušicí až do dětského domova, respektive jeho sídla v Sušici. Příspěvkem na startu tak podpoří naše děti, přispěje na jejich letní činnost, tedy letní tábory a dobrodružství mezi novými kamarády.

Počasí nám přálo a po dvou deštivých dnech přišel krásný slunečný den. Letos jsme přivítali velké množství sportovců a zároveň se zapojilo i nejvíce dětí z DD, dokonce i ten nejmladší brouček, který zdolal trasu od startu až po cíl úplně s přehledem. Všechny děti skvěle držely tempo, byly odhodlané, šikovné. Kdo neběžel, tak těch 14 kilometrů úplně s přehledem šel a s velikou radostí dobíhaly všechny naše děti /i sportovci z řad veřejnosti/ do cíle. V cíli všichni dostali medaili a po vydechnutí a odpočinku se mohli občerstvit. Stejně jako v předchozích ročnících jsme si ověřili to, že děti dokážou, jak obrovského možná

až nepředstavitelného cíle mohou dosáhnout za podpory svých momentálně nejbližších – tet a strýčků z dětského domova – kteří je během trasy povzbuzují, doprovázejí, vedou a motivují a na konci pak přichází další ohromná podpora, radost, pochopení a uznání všech, kdo už trasu úspěšně absolvovali. Tak za rok zase na startu /anebo v cíli/ se budeme těšit na viděnou!

Petra Divišová,
Dětský domov Kašperské hory

Evropské úspěchy mladých judistek

Karolína Tittlová a Kateřina Dušková jsou členky Judoclubu Sušice. Sportovnímu judu se věnují devět a šest let. Poslední tři roky tráví většinu tréninkového času veřejnosti méně známé, přesto velmi zajímavé, ale také značně náročné disciplíně – judo kata. Tato disciplína u většiny judistů nepatří mezi zrovna ty oblíbené, jako jsou medializované soutěže jednotlivců nebo týmů, a to zejména pro svoji složitost, obtížnost a zejména časovou náročnost pro její osvojení a dosažení závodní úrovně. Samozřejmě je a vždy bude pro českou i světovou obec judistů hlavním soutěžním proudem zápasení. I přesto máme řadu judistů, kteří se „judo kata“ věnují nebo začínají věnovat. Celosvětově, zejména pak v Evropě, se judo kata těší nárůstu obliby. Již řadu let probíhá série evropských pohárů kata završená Mistrovstvím Evropy Kata s postupem na Mistrovství světa kata. Od letošního roku nově startuje i světová série pohárů kata a vzniká světový ranking list „katařů“. Pravda v ČR, co do počtu „katařů“, poněkud za Evropou zaostáváme. Avšak ne, co se

jejich kvality týká. A jsme rádi, že sušické judistky jsou toho všeho součástí. Pro jejich nízký věk se sice ještě nemohou účastnit světových pohárů, jsou teprve kadetkami, ale na evropských soutěžích kata se již výrazně zapsaly do výsledkových tabulek.

V předešlých dvou letech se děvčata účastnila tří z pěti soutěží ze série evropských pohárů. V italském Pordenone vybojovala stříbro, v polském Radomu brala bronz, pátá skončila v německém Maintalu a celkově se kvalifikovala na Mistrovství Evropy v kata, které se konalo v červnu v Bosně a Hercegovině v jejím hlavním městě Sarajevu, kde skončila na osmém místě. Ve dvou kata se stala mistryněmi Otevřeného Mistrovství Slovenské republiky. Na Mistrovství České republiky vybojovala ve dvou kata a dvou věkových kategoriích stříbro, bronz, čtvrté a sedmé místo. Na Otevřeném mistrovství Bavorska vybojovala bronz a šesté místo a na Otevřeném mistrovství Saska 2x deváté místo. Čtvrtá byla na Mezinárodním mistrov-

ství Itálie a z posledního Otevřeného mistrovství Německa přivezla bronz. Poté ale přišlo pět měsíců, kdy se neúčastnila soutěží v důsledku zranění, které si jedna z nich při nácviku kata přivodila.

Letošní sezonu děvčata zahajovala a současně i testovala formu na březnovém Evropském poháru v Pordenone, kde skončila bronzová a druhý den na Otevřeném mistrovství Itálie stříbrná. Poslední soutěži, kterou absolvovala, byl dubnový Evropský pohár v Rado-

mu, kde skončila rovněž stříbrná. Bohužel se děvčata střídavě potýkala i s onemocněními a tak nebyl dostatečný prostor pro intenzivní trénink. Výsledky mohla dosáhnout výrazně lepší. I tak jejich formu dostala na úroveň loňského roku, současně splnila kvalifikaci Českého svazu juda na Mistrovství Evropy, které se uskuteční na přelomu května a června v hlavním městě Lotyšska Rize. Děvčata nyní čeká měsíc dřiny, aby dohnala, co zameškala.

Trenér Petr Kämpf

Tma, která ožívá

Na naší základní škole Lerchova Sušice se uskutečnil první ročník nové a originální akce s názvem „Tma, která ožívá“, určený pro žáky 6. a 7. tříd. Tato nevědná událost nabídla žákům možnost zažít svět jinak – bez zraku, pouze s pomocí smyslů, které běžně zůstávají v pozadí.

Soutěžního dopoledne se zúčastnilo 6 šestičlenných družstev, přičemž každé bylo vyvážené složením ze 3 dívek a 3 chlapců. Žáci spolupracovali na plnění různorodých úkolů, při kterých bylo klíčové vzájemné naslouchání, důvěra a spolupráce. V každém týmu se dvojice střídaly v rolích – jeden měl zavázané oči a druhý ho slovně navigoval při plnění zadaných aktivit.

Úkoly byly navrženy tak, aby prověřily schopnost orientace bez zraku, komunikaci a týmového ducha. Žáci se učili spoléhat na své kamarády a zároveň si vyzkoušeli, jaké to je být v roli nevidomého člověka. Celý program byl nejen zábavný, ale také velmi poučný a vedl k hlubšímu porozumění i empatii.

Atmosféra celé akce byla přátelská, soutěživá a plná radosti. Na závěr byli vyhlášeni vítězové, ale důležité bylo, že vítězem se stal každý, kdo se nebál vystoupit ze své komfortní zóny.

Děkujeme všem organizátorům, pomocníkům i účastníkům. Už teď se těšíme na další ročník!

-MV-

Kadeřnice SOŠ a SOU Sušice získaly dvě první místa v prestižní zahraniční soutěži

Dne 15. dubna 2025 se konala mezinárodní soutěž v účesové tvorbě a dekorativní kosmetice v koncertním sále Redunty ve Spišské Nové Vsi. Pro žáky studující obor kadeřník, kosmetička nebo vizážista byly připraveny čtyři soutěžní disciplíny, které hodnotily odborné poroty složené z řad profesionálů pro daný obor, byla posuzována především kreativita, technika, nápaditost i celkový outfit modelky.

Pozvání od pořadatele, Středné odborné školy techniky a služeb Spišská Nová Ves, přijala i SOŠ a SOU Sušice a do prestižní slovenské soutěže přihlásila tři studentky, které se již v tomto školním roce zúčastnily s výborným hodnocením soutěží v Čechách.

V silné konkurenci slovenských a českých škol dosáhly sušické mladé kadeřnice nejvyššího ocenění ve dvou kadeřnických soutěžních disciplínách.

Žákyně druhého ročníku oboru Kadeřník Tran Khanh Dieu s modelkou Anežkou Urbanovou obsadila 1. místo v kategorii Kreativní společenský účes.

Žákyně třetího ročníku oboru Kadeřník Kristina Janská s modelkou Evou Pivetzovou získala 1. místo v kategorii Harmonie ve foukané.

Studentka nástavbového studia Podnikání se zaměřením Vizážista, stylistka Marie Zavadilová s modelkou Simonou Kubíkovou vytvořila v kosmetické kategorii nádherný make-up na téma Vogue. Žákyně SOŠ a SOU Sušice předvedly mimořádné výsledky a právem jim patří velká gratulace a poděkování za reprezentaci školy.

SOŠ a SOU Sušice

Santos slavil Den Země

Den Země oslavili, jaksepatří, žáci z prvního stupně na Komen-dě a báječně jim k tomu posloužily krásné prostory ostrova Santos. Od rána byl v parku velký ruch. Sportovci připravovali ostrov na sobotní půlmaraton a mezi nimi pestrokrvečník chytal kůrovce, netopýři se zavázanými očima chytali noční můry podél nastražené pavučiny a co hledaly ty děti vzadu v houští? No, světe div se – sbíraly

a určovaly houby. No dobře, byly umělé, ale v původní velikosti i barvě. Jiné děti po štamplátku zalézaly strom po naměřenou rysku a to jste neviděli veverku, ta si musela pro oříšky doskákat v pytli. Nechyběli ani kytičky, savci, obojživelníci, ryby, potrava pro zvířátka a konekcnců i ekologické třídění a recyklace odpadů. Zkrátka Den Země jak má být – plný krásného počasí, pohybu, soutěžení a radosti.

Komenda

Bezpečně v dopravě

Minulý týden proběhl na naší škole preventivní program Bezpečně v dopravě. Žáky ve 2. třídách navštívila prap. Veronika Podhůrská z obvodního oddělení Policie ČR v Sušici, aby si s dětmi popovídala o důležitých pravidlech bezpečného chování. Během poutavé přednášky se děti dozvěděly, jak se bezpečně cho-

vat na ulici, koho požádat o pomoc v nouzi a jak předejít nebezpečným situacím. Nechyběly ani praktické ukázky ani možnost položit spoustu zvědavých otázek. Děti byly nadšené a z návštěvy si odnesly nejen nové poznatky, ale i příjemný zážitek a malé praktické dárky. Těšíme se na další návštěvu.

Druháci z Lerchovy

Řemesla pod lupou

Šiček, švadlen a krejčích stále ubývá

Tento fenomén ovšem dříve v našem kraji neplatil. V Pošumaví už v roce 1928 fungoval v Horažďovicích soukromý pletářský závod pana Josefa Měříčky. Po nástupu komunistů byl podnik znárodněn a připojen ke státnímu podniku Jitex Písek. V pobočném závodě v Horažďovicích zaměstnával několik set lidí. Respektive můžeme říct spíše zaměstnankyň. V roce 1989 jich mohlo být až 550.

V místním muzeu se před čtyřmi lety konala výstava, kde si bylo možné prohlédnout výrobky zmíněného závodu. Takzvané gró horažďovického Jitexu bylo spodní prádlo.

Měly jsme štěstí, protože při hledání starého a zajímavého povolání nám stačilo jen přejít ulici. Zeptaly jsme se na pár otázek dlouholeté šičky paní Švarcové z Horažďovic, která s jehlou a nití pracovala více než půl století.

Jak jste se k zaměstnání šičky dostala a jak dlouho jste v něm zůstala? „Nejprve jsem se v mládí učila jen tkát. Začínala jsem u tkání sametových stuh, protože nás poslali dělat do Ledče, kde měla být textilka. Plán byl, že nás to pořádně naučí a že pak budeme zaučovat další zaměstnance přímo na místě. Po roce práce z textilky udělali

Kovofiniš a my zůstali na dalších několik let. Po svatbě jsem šla šít do Jitexu v Horažďovicích. Tkala jsem celkem sedm let a v podniku Jitex jsem šila třicet osm.“

Co jste v Jitexu šila nejčastěji? „V podniku se šilo hlavně spodní prádlo a mikiny, často kombiné, kalhotky nebo podprsenky. Prostě všechno možné.“

Co vás nejvíce bavilo? „To takhle říct nemůžu. Šila jsem vždycky to, co bylo zrovna potřeba. Někdy mě to bavilo, někdy ne. Podle toho, jestli se šilo tmavé nebo světlé prádlo. Při tmavém nás hodně bolely oči, to mě nebavilo. A v létě bylo ve výrobě horko, všechny jsme se dost zapotily. To jsme si vždy přály, ať už jdeme domů do chladku.“

Věnovala jste se šití i doma? „Ano, šila jsem i doma. Hlavně dětem, protože dřív bylo oblečení drahé a mnozí si nové nemohli dovolit. Přesívaly se hlavně staré věci na nové oblečení.“

Kdybyste se mohla vrátit v čase, vybrala byste si znovu povolání šičky? „Ne. Chtěla bych zůstat jen u samotného tkání. To se mi moc líbilo a také mě to i moc bavilo.“

Děkujeme za rozhovor.
N. Chmelíková, E. Dejlová
studentky VI.A, Gymnázium Sušice

„Prsten Třeboňské Madoně“ – pocta Jaroslavu Seifertovi

V úterý večer 29. dubna 2025 se uskutečnil literárně hudební večer v refektáři kláštera kapucínů v Sušici. Ačkoliv téma večera bylo náročné, refektář byl zaplněný přáteli poezie a podle ohlasů, nebyli zklamáni. Zazněly tu básně Jaroslava Seiferta ze sbírek „Maminka“, „Šel malíř chudě do světa“, či „Chlapec a hvězdy“ a d. Literární večer byl zároveň připomínkou blížícího se 40. výročí básníkovy smrti.

Básně přednesli Lada Kopecká, Margit Divišová, Václav Diviš junior a Václav Diviš senior. Poezie byla citlivě zarámována skladbami v podání houslového tria **Šumava Strings** v sestavě Hana Prančlová, Kateřina Palátová a Radka Panušková.

V úvodu Mgr. Václav Diviš zmínil slova kard. Dominika Duky, který vystihl život a dílo Jaroslava Seiferta. „Život básníka byl obrazem celého 20. století. Přestože umlčovaný, nemlčel ani jako starý muž, signatář Charty 77. Tento sociálně citlivý intelektuál má nepochybně co říci i dnes. Vedle soucitu se strádajícími a chvalozpěvů o Praze, je tu i cit pro jazyk, který byl básníkovou další ve-

likou láskou. – Po jeho odchodu jakoby ovdověla Praha a osiřel český jazyk. Měli bychom tedy více pečovat o starobylou krásu našeho hlavního města a měli bychom se starat o růst a bohatství naší mateřštiny. Je to řeč, v níž k nám mluvil člověk nejbližší, naše maminka. Zaslouží si, aby rostla, byla vzdělávána. .. Není jistě každý mistrem slova či básníkem, ale péče o vlastní řeč je úkolem každého, kdo mluví a myslí.“

(„Glosy“ Dominika Duky vysílá ČR 1 v Radiožurnálu rok 2011).

Jak se zrodil nápad vzdát poctu básníkovi Jaroslavu Seifertovi? Co nás k tomu vedlo?

Byla to zase touha po neobvyklém uměleckém zážitku: Návštěva Národního divadla a představení Stroupežnického „Naši furianti“. Protože jsme měli dost času, navštívili jsme s přáteli kavárnu Slávie přímo naproti Zlaté kapličce. Z uměleckých portrétů tu na nás shlížejí osobnosti, které tu sedávaly. Cítíme, že jsme ve vybrané společnosti. A hned naproti nám portrét básníka Jaroslava Seiferta! Je to jako výzva. Co o něm lidé dnes vědí? Znájí jeho nádherné básně plné citu

a lásky? Má nám tento mistr slova co říci i dnes a právě dnes? – Tu přišla inspirace, nápad: připravit pořad z básní Jaroslava Seiferta, nechat se pohladit jeho poezií.

Chtěl bych poděkovat všem, kdo se podíleli aktivně na tomto

pořadu. Chtěl bych poděkovat bratřím kapucínům i všem, kteří nelitovali času a přišli, aby se občerstvili z pramene vody živé a potěšili se krásou poezie Jaroslava Seiferta.

Mgr. Václav Diviš, foto ED

Očima Martina Mejstříka

Král Rudolf II.

Dobrý den, přátelé. Vítejte u dalšího dílu naší husitské elegie. V minulém díle jsme si řekli podrobnosti k tzv. České konfesi, která byla císaři Maxmiliánu II. předložena českými stavy v září 1575. Císař ji sice nepodepsal, ale slíbil, že bude konfesi respektovat. Mnoho času ale již neměl – v roce 1576, ve věku 46 let, zemřel. České vyznání učinil zemským zákonem teprve jeho následník, císař Rudolf II. Habsburský.

A jsme u dalšího českého krále... Rudolf je v našem povědomí poměrně dobře zapsán – a to zejména díky filmu Martina Friče Císařův pekař, kde císaře ztvárnil ve své jedinečné a nezapomenutelné roli Jan Werich. Historická postava a její nejslavnější filmový představitel nám splynuli téměř v jedno. Jaký byl však král Rudolf ve skutečnosti?

Narodil se 18. července 1552 ve Vídni, jako třetí dítě císaře Maxmiliána II. a jeho sestřence Marie Španělské. Stal se králem českým, uherským, chorvatským, rakouským arcivévodou a císařem římským.

Vychován byl na španělském dvoře nekompromisního katolíka Filipa II. Habsburského. Kromě jazyků (zejména latiny a němčiny, ale i španělštiny a italštiny) se mu dostalo školení z klasické antické literatury, dějin starověkého Řecka a Říma, antické mytologie a pochopitelně i náboženství. Důležitou součástí vzdělání byla i cvičení v stylistické obratnosti. Zanedbáváno nebylo ani vzdělání v politických otázkách, výuka tance, jízdy na koni, lovu, zápasu nebo turnajových her. V roce 1571 se Rudolf vrátil i se svým o rok mladším bratrem Arnoštem do Vídně.

Za svého pobytu ve Španělsku si osvojili něco, co jim může být právě tak na škodu, jako to druhé (přísná katolická výchova) k užitku, a to sice jistou pýchu, která se projevuje v jejich gestech a činí je, nechci říci nenáviděnými, abych se vyhnul tomu nepříjemnému slovu, snad tedy méně oblíbenými, než by mohli být...“, zhodnotil výsledek jejich španělské výchovy Giovanni Corrado, benátský vyslanec u císařského dvora.

V září 1575 byl Rudolf korunován českým králem. O rok později jeho otec umírá a Rudolf se ujímá vlády. V Praze ustavil sbor deseti místodržících složený z nejvyšších zemských úředníků, podnikl holdovací cestu po vedlejších zemích Koruny české a stejně jako jeho otec se usídlil ve Vídni. Co se týče náboženství, vychován byl jako ortodoxní katolík, ale na jím ovládaných územích platila zásada augšpurského náboženského míru z roku 1555 – tedy „čí vláda, toho náboženství“ – a to na úrovni jednotlivých farností. Rudolf se tedy neodvážil jít s nekatolíky do přímého konfliktu. Jeho snahy prosazovat římské katolíky se projevily především v zákulisí, třeba jejich dosazování

ním do významných státních úřadů. A – v roce 1577 vydal nařízení, kterým zakázal provozování nekatolických bohoslužeb v sídelním městě Vídni. Tím to ale z jeho strany skončilo. Významnější kroky k rekatolizaci podnikli jeho příbuzní, a to až v pozdějších letech.

Roku 1578 se u Rudolfa poprvé projevila „melancholie“. Podle výzkumů českého antropologa profesora Emanuela Vlčka z padesátých let minulého století trpěl císař, tehdy v šlechtických kruzích hodně rozšířenou, dnou. Ale, bohužel, i tzv. francouzskou nemocí (syfilidou), která byla důsledkem jeho poněkud nevázaného vztahu k ženám. Tato nemoc pravděpodobně způsobovala postupný rozklad Rudolfovy osobnosti – výbuchy agresivity se střídaly s apatií, trpěl paranoidními stavy, stihomamem, slavomamem... Koncem Rudolfova života, kdy nemoc vstoupila do své třetí fáze, vedly velké bolesti k nadměrné konzumaci vína.

V důsledku Rudolfovy postupující nemoci, kdy musel vkládat vyřizování svých povinností do rukou rádců, se v jeho okolí rozmohlo intrikánství...

4. května 2025
Martin Mejstřík

Odběry dárců krve v roce 2025

SUŠICE DPS: 13. 5. | 10. 6. | 15. 7. | 12. 8. | 16. 9. | 14. 10. | 11. 11. | 9. 12.

Odběry se provádějí od 14 do 16.30 hod.
Prvodárce prosíme, dostavte se do 15.30 (nutné vstupní vyšetření).
KREVNÍ BAROMETR – klatovy.nemocnicepk.cz/krev

STAVBY
ŠPERL

ZEMNÍ PRÁCE
VÝKOPOVÉ PRÁCE
TERÉNNÍ ÚPRAVY
ÚPRAVY ZAHRAD
PŘEPRAVA MATERIÁLŮ

tel.: 730 193 346
stavbysperl@seznam.cz

Pošta Sušice 2
Nádražní 223
(vchod z nástupiště železniční stanice)
342 02 Sušice II
+420 377 010 111

Provozní doba: po–pá 8.00–11.00 13.00–16.00

- příjem a výdej listovních a balíkových zásilek
- příjem poštovních poukázek a platebních dokladů SIPO
- výplata poštovních poukázek a důchodů
- vybrané služby Poštovní spořitelny, především operace platebními kartami, příjem příkazů k úhradě a výplatu šekových poukázek
- prodej cenin a zboží, kolků, dálničních kupónů a dobíjení předplacených SIM karet
- kopírování, laminování a skenování dokumentů

Poštu Partner Sušice 2 si můžete zvolit jako ukládací poštu, bez ohledu na místo Vašeho bydliště.

EKOSROT
spol. s r.o.

Houšková 4, 326 00 Plzeň
IČ: 25221299 | DIČ: CZ25221299
WWW.EKOSROT.CZ

Vážení zákazníci,
zveřejníme vás do výkupu železného šrotu a barevných kovů do areálu bývalé vápenky **ŽICHOVICE**

Při větším množství zajistíme odvoz vlastními auty, možná kontejnerizace, likvidace technologií.
• zpětný odběr elektrozařízení • výkup kotlů • potvrzení (kotlíkové dotace)

Tel. 777 645 134, 777 920 241
Provozní doba: Po-Pá 7.00-15.30 hod., So 9.00-12.00 hod.
Vykupujeme autobaterie a papír

Níže přinášíme ukázkou z komiksové brožury skautské vedoucí Petry Divišové (Pídý), která své zážitky ze skautských táborů zpracovala do titulů Bud' pobaven a Bud' pobaven 2. (Vydal Junák – český skaut, Tiskové a distribuční centrum, v roce 2021 a 2023.)

BUĎ POBAVEN!
ORIENTACE NA MAPĚ
PÍŠE: KISLÍK
KRESLÍ: PÍDÝ

FLUJ...JEŠTĚ PĚDESÁT KILÁKŮ...

UŽ JEN PATNÁCT...TO DÁME!!!

Řádková inzerce

PRODEJ
Prodám boudu pro velkého psa, zateplená. Odvoz nutný, Kč 4.000 u Hartmanic. Tel. 728 839 537
Prodám samostatný šicí stroj Singer, nefunkční, ornamenty, znak, v zachovalém stavu. Rozumná cena. Pouze SMS. Tel. 604 880 966

KOUPĚ
Koupím starší známky, mince, bankovky, odznaky, pohledy, obrazy, hodiny, hodinky, porcelán, sklo, vojenské předměty – šavli, helmu, uniformu a podobně. Můžete nabídnout i jiné staré předměty, celou sbírku nebo pozůstalost. Tel: 722 777 672
Zaplatím i několik desítek tisíc za starou pivní láhev s nápisem: Mačice, Stubenbach, Blovice, Plánice, Kundratitz, Jarolím, Gotz, Dollanský, Melan, Pauli, Šebesta, Klečka, Vrhel, Petrmichl, Šubrt, Lešer atd. Tel. 606 245 515
Koupím staré zápalkové nálep-

ky a krabičky, reklamní plechové a smaltované cedule, staré pivní láhve s litými nápisy a erby, staré pohlednice Sušice a okolí. Přijedu! Tel. 606 49 49 96

BYTY – NEMOVITOSTI
Koupím celoročně obyvatelnou menší zděnou chatu či chalupu, pozemek minimálně 500 m², voda z obecního řádu, ne vlhkou, Sušicko či Horažďovicko. Kdo zprostředkuje, finanční odměna. Tel. 702 681 893, možno i SMS. Děkuji.
Prodejna k pronájmu, blízko centra v Sušici. Tel. 723 229 608
Poskytnu prostory truhlářství – pila – tesařství na Sušicku. Zn. Dědek. Tel. 605 937 103, pouze SMS
Oceňování nemovitostí – pro prodej, darovací smlouvu, dědické řízení, úvěr, hypotéku, účetnictví, apod. – kvalitně a rychle. I. Drábková, Sušice, tel. 608 117 789

RŮZNÉ
Úklid – po rekonstrukci, kanceláře, mytí oken, čištění interiérů vozů, koberců, čalouněného nábytku, mytí tvrdých povrchů podlah, žehlení, domácí úklidové práce. Tel. 792 488 561
Hodinový manžel, menší práce všeho druhu, volejte 731 408 939 či navštivte tomaskratky.cz
Přenechám prázdný umový hrob na hřbitově v Sušici, v horní části 1. oddílu hřbitova, vlevo u zdi mezi 1. a 2. oddílem. Hrob bude uvolněn v 06/2025. Tel. 704 288 900
Hledám brigádnickou práci – jakoukoliv, na zahradě, výkopy, i za špatného počasí. Tel. 605 122 437
Nabízíme strojní čištění koberců, sedacích souprav, křesel, židlí a čalounění. Zdeněk Kubeš, tel. 607 630 244
Svázů diplomové práce, opravím staré knihy. Levně. Tel. 739 744 687

PRODEJ SLEPIČEK

Červený Hrádek prodává slepičky typu **Tetra** hnědá, **Dominant** všechny barvy, **Green Shell** - typu Araukana a **Dark Shell** - typu Maranska.

Cena: od 259,- Kč/ks. **Výkup králíků** – cena dle poptávky, doprava 189,- Kč za celý nákup, doporučujeme objednávat!

Prodej: 23. 5. 2025 | Sušice u vlakového nádraží v 16.40 hod.
Info: Po–Pá 9.00–16.00 hod. | tel. 601 576 270, 728 605 840 | www.drubezczervenyhradek.cz

Kaleidoskop zpráv ze Sušice a Sušicka - Co jste možná nevěděli

Solo „v předvečer“ okupace

Rok 1938, mezník v událostech naší republiky i v událostech světových, byl mezníkem i pro zdejší sirtkařský průmysl. Měl totiž v tomto roce stoleté výročí svého vzniku, kdy jsme vzpomínali zakladatele českého sirtkařství, Vojtěcha Scheinosta, který v roce 1838 v Sušici řemeslně započal výrobu sirek jako první v Čechách. Z malých počátků vyrostl zásluhou poctivé práce zakladatelů průmyslu světového jména, který nesl jméno dobré české práce do celého světa. Nebyla to jen oblast evropská, nýbrž i daleký východ, jako Východní Indie, Siam, Čína, širé oblasti rovníkové Afriky, Egypt, Severní a Jižní Amerika...

Tehdejší činitelé, vědomi si důležitosti tohoto průmyslového odvětví pro náš stát, město Sušici, jeho kraj a zaměstnance, zamýšleli jubileum řádně oslavit. Oslava byla připravena ve velkém rozsahu, přizvány byly všechny místní spolky, korporace, generální ředitelství firmy i zástupci úřadů a vlády. Slavnostní hostina a veselice, průvod městem s alegorickými vozy, měly být vyvrcholením oslav.

K oslavě výročí věnoval primář MUDr. Jakub Skala 10.000 Kč ve prospěch zaměstnanců, fond byl později doplněn darem Závodní nemocenské pojišťovny firmy Chemisolo částkou 10.000 Kč. Dříve však než ustavený přípravný výbor plně zahájil svou činnost, dostalo se nám jasných pokynů od generálního ředitelství, že vzhledem k vážnosti doby není konání oslav žádoucí, a nutno od nich odstoupiti. V zápalu příprav neviděli a netušili jsme obrát a následky událostí, které se na nás řítily. Byl to již přímý důsledek tehdejší vážné politické situace, kdy za našimi hranicemi zdvíhala se již k úderu připravená nacistická pěst.

Jaké hrozné probuzení toho rána, kdy rozhlas oznamoval zdrcující zprávu, že německé vojsko postupuje od hranic do vnitrozemí. Se slzami v očích a vzdorem v srdci pozorovali zaměstnanci z oken závodu přívál cizáků. Nikdo si snad nedovedl představit, jaké zlo a utrpení nám tyto hordy přinesly. Golda českého národa, utrpení a surový útlak ve všech směrech započal.

Kam s ní?

Městská knihovna sušická cestovala z místa na místo, snad už se nyní zase někde důstojně zabydlí.

Na strážnici... do radnice... Hlavní vchod radniční a hned vlevo dveře. Tam to bylo pěkné. Nastává nová práce, nové stavění knih. A právě ti, kteří dovedli jen říci – tak knihovnu vystěhujeme – neuvědomovali si, co je to za úmornou práci, nehledě k hmotné škodě, neboť

stěhováním se vždy knihy poztrácelly, poškodily, hřbety knih rozbily, listy potrhaly – ale nedalo se nic dělat. Pak přišel nějaký rozumný člověk na to, že zásobovací oddělení – může být v půjčovně knih. Čím déle trvala válka, tím více se rozrůstalo zásobovací oddělení až knihovnu úplně zaplavilo (1940). A potom se jednoduše rozhodlo: tak knihovnu vystěhujeme.

Co jsem již líčil, znovu se opakuje, ovšem s větší bolestí, s větším smutkem i s větší bezohledností a konečně – co s českou knihovnou? Tentokrát a pro změnu byl knihovně určen kabinet v reálném gymnasiu. Hromady knih jsme zase srovnávali v řady, knihy vsazovali do regálů. A když už vše zase bylo připraveno k půjčování, stihla nás nehoda. Ústřední topení jedné noci se mrazem roztřilo, pára vystupující vzhůru se na stropní ploše srazila a v podobě deště padala na knihy. Když jsme přišli do knihovny, nemohli jsme svým zrakům uvěřit. Knihovna byla řádně zavlažena. Mnoho knih se pokázalo úplně, vlhkem se hřbety a celé knihy zprohýbaly, nezbyvalo nic jiného, než knihy sušit, jiné dát do opravy a jiné jsme sami ošetřili. A když i tuto nehodu jsme přečkali a věřili, že již to bude poslední na křížové cestě, objevila se hned nová překážka.

V té době totiž v přízemí gymnasia byla německá škola a pro ni se potřebovala místnost. Přišel Němec Walter. Byl dán rozkaz. Příkry. Stručný. Knihovnu vystěhovat do 24 hodin. A nyní dovedete si představit – 4000 knih vystěhovat? Těch 24 hodin nestačilo ani najít místo pro knihovnu, natožpak ji přestěhovat. Ale knihovna se přece stěhuje.

Tehdy na ústavě působil p. ředitel Jiráček, který dovedl ve chvílích nejtěžších podat pomocnou ruku. Naštěstí byla v jeho bytě jedna místnost volná, a tak se knihovna stěhovala do soukromého bytu ředitele ústavu. Stěhoval knihovník, věrný pomocník p. Josef Pop a p. ředitel Jiráček. A tak se nám přece podařilo do 24 hodin místnost vyklidit. Byly to víc než smutné chvíle.

Avšak změna střídala změnu a v čele obce stál vládní komisař Němec Deglmann. Ten potřeboval byt ředitele ústavu a tož jsme se musili s knihovnou znovu stěhovat. Tentokrát nám poskytla přístřeší paní Krátzerová. Přijali jsme dvě místnosti, malé sice, pro knihovnu ne dosti vhodné, ale byli jsme šťastni, že přece máme střechu nad hlavou. Po klikatých cestách jsme se usadili v domě p. MUDr. Krátzera a konečně jsme půjčovali. A měli jsme radost. Hodně se čtlo. V té době (1943) měli jsme hodně čtenářů, knih však ubývalo, některé jsme musili ode-

vzdat na okresní úřad, pro jiné si sami přišli... (Knihovna se do konce války stěhovala ještě několikrát.)

Rekvizice zvonů

V souvislosti s válečnou potřebou kovů se během roku 1942 začaly v celém Protektorátu Čechy a Morava rekvírovat kostelní zvony. Sušice byla postižena velmi citelně – na příkaz okresního úřadu z 26. března 1942 se šály tři zvony z věže kostela sv. Václava (největší Václav vážil 1850 kg), dva z věže kostela Panny Marie, neuchránily se ani dva malé zvonky z kaple Anděla Strážce a cimbál z hodinového stroje na radnici. Shodné motivy ve spojení s důsledným odstraňováním veškerých symbolů československé státnosti vedly již v roce 1940 k odstranění bronzové sochy T. G. Masaryka a jmen legionářů na památníku padlých, vyvedených kovovými literami.

Umlčené věže sušických kostelů ožily částečně teprve po pěti letech – děkanský kostel sv. Václava získal v roce 1947 nový zvon Václav o hmotnosti 1750 kg. Bronzovou sochu prezidenta Osvoboditele bylo rozhodnuto nahradit sochou piskovcovou, ale její umístění se mohlo zrealizovat teprve v roce 1969, zatímco obnovení jmen obětí války přišlo na řadu dokonce až v roce 2003.

Odplata

Nenávist Rozy Hošťálkové k Židům sahala hluboko, až do roku 1919, kdy začala její domnělá křivda kvůli rozdělení zahrady mezi jejím domkem a domem židovské rodiny Barthů. V meziválečném období potom provozovala s nepřítelstvím velkým úspěchem mandl. Již tehdy platila za nesaňaslivou osobu, která shání klepy k pomluvám mnohých. Naplno jim dala průchod ve změně poměrech po březnu 1939: v altánku nešťastné zahrady se začali scházet perzekuovaní Židé a bylo jen otázkou času, kdy se stanou terčem udání závistivé ženy. Hošťálková dávala poměrně okázale najevo na veřejnosti své pohrdavé postoje a sušičtí obyvatelé se jí doslova báli a vyhýbali se jí. Během heydrichiády potom dokonala své dílo pomsty,

když udala sousedku Kamila Barthovou (krátce poté popravenou ve Spáleném lese) za schvalování atentátu na Reinharda Heydricha a přidala k tomu ještě informaci o židovských schůzkách v altánku. Připisoval se jí též podíl na zatčení starosty Jana Seitze. Bylo proto jasné, že jedním z prvních opatření po převzetí moci revolučním národním výborem v Sušici bude právě zajištění Hošťálkové – zhostili se ho bratr popraveného Vladimíra Dočkala

a místní účastník odboje Ferdinand Prantl, kteří udavačku za přihlížení široké veřejnosti odvedli do vězení na radnici. Hošťálková byla následně souzena Mimořádným lidovým soudem v Klatovech a po dvou výsleších byla 26. 5. 1945 odsouzena k trestu smrti, vykonaném do necelé hodiny po rozsudku.

Krásný příklad vřy

dali nám američtí vojíní katolického náboženství. Denně měli na večer v 7 hodin mši sv., a v neděli dvě mše sv., dopoledne v 10 hodin a na večer v 7 hodin, a při každé

byli z práce vyloučení. Tito lidé budou postaveni před vyšetřující odbor ONV, který jejich činnost překontroluje. Připomínáme, že očistná akce se týká jak dělníků, tak úředníků. (Zprávy Národního výboru 24. května 1945)

Zahájení vyučování na reálném gymnasiu v Sušici

Ředitelství reálného gymnasia v Sušici oznamuje, že vyučování vyšších tříd V.–VIII. bude zahájeno v pátek 1. června 1945 v 8 hod. ráno v místnostech Sokolovny v Sušici. Všichni žáci se dostaví a přinesou si věci, potřebné k poznámkám.

(Zprávy Národního výboru 28. května 1945)

Vyhlička

Nařizujeme všem místním národním výborům v okrese sušickém i v pohraničním území, aby do 3 dnů se přesvědčili, zda v obecním katastru nejsou uschovány německá vozidla! Každé vozidlo budiž staženo na náves, řádně zajištěno a zpráva co nejrychleji podána ONV v Sušici. (Zprávy Národního výboru 5. června 1945)

Škůdce národa

Josef Pokorný, zřízenec okresního úřadu v Sušici, se šperhákem vloupal do skladiště, kde bylo uskladněno zabavené zboží Němců. Odesl mnoho prádla jak pánského, tak i dámského. Při prohlídce se u něho našel také radioaparát a nějaké zbraně. Pokorný byl zatčen a dodán do věznice v Klatovech. (Svobodný směr 5. července 1945)

Divadlo v přírodě v Sušici

Sušičtí ochotníci připravili pro sušickou veřejnost milé překvapení: sehráli v neděli 29. července 1945 Stroupežnického hru „Naši furianti“ v přírodě v městských sadech. Hra měla dobrý spád a všichni účinkující se snažili vyhrát své role tak, aby hra přinesla divákům pravé a dobré pobavení, neboť sušičtí již dlouho neviděli dobré divadlo. Škoda však, že šelest stromů kazil mluvu herců,

Udavačka Roza Hošťálková je 6. května vedena do vazby sušické radnice.

Zavěšování nového zvonu Václav na Květnou neděli 1947.

1942

20. 1. – Nacisté rozhodli na konferenci ve Wannsee (Berlín), že tzv. konečným řešením židovské otázky bude likvidace Židů.

26. 3. – zahájena rekvizice zvonů ze sušických kostelů

27. 5. – Jozef Gabčík a Jan Kubiš provedli v Praze-Libni atentát na Reinharda Heydricha. Nacisté následně vyhladili Lidice a osadu Ležáky.

19. a 22. 6. – ve Spáleném lese u Klatov v rámci masových poprav bylo zavražděno několik sušických občanů

28. 6. – Začala bitva u Stalingradu.

27. 11. – došlo k transportu sušických Židů

2. 12. – Projekt Manhattan: tým Enrica Fermiho uskutečnil první uměle vyvolanou jadernou řetězovou reakci.

1943

8. 3. – Bitva u Sokolova, první bojové vystoupení československé jednotky v SSSR.

14. 3. – Sušici navštívil ministr školství a národní osvěty Emanuel Moravec

12. 12. – Při návštěvě Edvarda Beneše v Moskvě – uzavřena nová spojenecká smlouva mezi Československem a Sovětským svazem.

1944

6. 6. – Den D, začala Operace Overlord (Vylodění Spojenců v Normandii.)

15. 8. – Spojenci se vylodili na jihu Francie (Operace Dragoon).

29. 8. – Začátek Slovenského národního povstání.

1945

17. 2. – budova gymnázia byla přenechána německému vojsku

26. 4. – u Čepic následkem útoku hloubkařů zahynulo ve vlaku devět německých dětí a dva učitelé

30. 4. – Adolf Hitler spáchal v Berlíně sebevraždu.

5. 5. – V Praze začalo povstání proti německé okupaci.

5. 5. – na Zhůří u Javorné došlo ke střetu americké armády s Němci, 10 amerických vojáků padlo

6. 5. – Jednotky americké armády osvobodily Sušici, moc nad městem přejímá revoluční národní výbor

6. 5. – Byla zahájena Pražská operace Rudé armády.

8. 5. – Konec druhé světové války v Evropě.

6. 8. – Spojené státy americké shodily atomovou bombu *Little Boy* na Hirošimu. V okamžiku bylo zabito 80 tisíc lidí.

2. 9. – Oficiální konec druhé světové války podpisem kapitulace Japonska na palubě USS Missouri (BB-63)

od 20. 11. 1945 do 1. 10. 1946 **Norimberský proces** – proces s hlavními válečnými zločinci byl veden před Mezinárodním vojenským tribunálem, který soudil 24 nejdůležitějších představitelů nacistického Německa

15. 4. 1946 – zahájen odsun Němců z okresu Sušice

Oslavy osvobození a pamětní deska

Ačkoliv vojáci US Army opustili Sušici v listopadu 1945, zůstali trvale zpřítomněni bronzovou pamětní deskou, kterou město Sušice na jejich počest nechalo zhotovit renomovanou pražskou firmou Franta Anýž. Jako nejvhodnější místo k osazení se vybrala budova městského muzea. Datum slavnostního odhalení 4. července 1946 se nevolilo náhodně, nýbrž s ohledem na americký Den nezávislosti. Slavnosti byla účastna nejen široká sušická veřejnost v čele s předsedou MNV Čeněk Vaškem, nýbrž také velitel 4. pancéřové divize III. americké armády gen. Fay B. Prickett, sídlící tehdy v německém Wiesbadenu. Podobný honorifikasční rozměr mělo souběžně s tím přejmenování ulic Jungmannovy a Volšovské na ulici Americké armády.

Nadšení a radost z prvního svobodného roku po předchozím válečném utrpení nemělo dlouhého trvání. Nedlouho po roce 1948 deska přestala vyhovovat politickým představám a počátkem padesátých let byla z iniciativy svazáků a úderníků snášena. Americká stopa v historii města se bagatelizovala či ještě lépe zcela vymazávala – o roli US Army při osvobození Sušice se v hodinách dějepisu nemluvalo, pamětní kniha s podpisem generála W. Hogea zmizela neznámo kam...

Politickou euforii jara 1968 a opojení z rozvolňování ko-

munistického režimu, ztělesnilo v sušických poměrech opětovné osazení desky na původním místě. Aktu, načasovaného tentokrát na den osvobození Sušice 6. května, se zúčastnily početné zástupy obyvatel. S postupující normalizací se však setrvání desky ukázalo opět neudržitelné a v roce 1972 ji nahradila žulová deska vyjadřující „protest proti brutální agresivní válce americké armády proti vietnamskému lidu“. S ukončením tohoto váleč-

ného konfliktu se stalo setrvání této stařež neúnosné, její nahrazení pamětní deskou sušickému rodákovi a významnému secesnímu malíři Maxmiliánovi Pirnerovi však vzbudilo rozpaky. K muzeu pravidelně zjížděli z Prahy zástupci velvyslanectví USA pokládat věnce, ovšem účast veřejnosti nebyla žádoucí a některým Sušičanům přinášela problémy či cílenou perzekuci (např. Ladislav Antes).

Turbulence v osudech americké desky ukončilo až obnovení pluralitní demokracie v listopadu 1989. Do sušického uličního názvosloví se opětně vrátil zev Americké armády a předtím došlo k „rehabilitaci“ již dvakrát sejmuté bronzové desky. Pirnerova deska našla v tichosti nové umístění a na slavnostní odhalení americké desky z roku 1946 přišly 22. prosince 1989 stovky lidí. Zahájila tím vždy na 6. května pravidelná tradice konání ceremoniálu k ukončení války s účastí významných osobností – počátkem devadesátých let to byla velvyslankyně USA v Československu Shirley

Temple-Black, v současné době přijíždějí političtí představitelé krajské a celorepublikové úrovně.

Pamětní deska z roku 1946 je svým způsobem niternou svědkyní historického (s)vědomí sušického obyvatelstva druhé poloviny 20. století a jeho ovlivňování preferencemi politických režimů.

Jan Lhoták a Bohumila Skrbková
(strany 1, 2, 11 a 12)
foto archiv Muzea Šumavy

Slavnostní odhalení pamětní desky 3. července 1946.

Početná účast při znovuoživení pamětní desky 6. května 1968.

Shirley Temple-Black s předsedou MěstNV Karlem Jirouškem 6. května 1990.

Vojenské hudební těleso US Army při oslavách konce války 6. května 1993.

